

A9-0354/2021

20.12.2021

JELENTÉS

a közös kül- és biztonságpolitika végrehajtásáról – 2021. évi éves jelentés
(2021/2182(INI))

Külügyi Bizottság

Előadó: David McAllister

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
VÉLEMÉNY AZ ALKOTMÁNYÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	30
INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL	35
AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA	36

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a közös kül- és biztonságpolitika végrehajtásáról – 2021. évi éves jelentés (2021/2182(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ) és különösen annak 21. és 36. cikkére,
  - tekintettel a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője (alelnök / főképviselő) 2021. június 16-i, „A közös kül- és biztonságpolitika végrehajtása – Prioritásaink 2021-ben” című jelentésére (HR(2021)0094),
  - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 2000. október 31-i, 1325 (2000) számú határozatára,
  - tekintettel a hongkongi helyzetről szóló állásfoglalásaira, többek között a Hongkongról, nevezetesen az Apple Daily ügyről szóló, 2021. július 8-i állásfoglalására¹, valamint a Kínai Népköztársaság hongkongi nemzetbiztonsági törvényéről és annak szükségességéről szóló 2020. június 19-i állásfoglalására, hogy az EU megvédje Hongkong magas szintű autonómiáját²,
  - tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
  - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A9-0354/2021),
- A. mivel a Parlamentnek kötelessége és felelőssége a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP), valamint a közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) feletti demokratikus felügyelet és ellenőrzés gyakorlása, és e szerepkör teljes körű és hatékony betöltéséhez időben és átlátható módon meg kell kapnia a szükséges információkat és hatékony eszközöket;
- B. mivel a közelmúlt nemzetközi fejleményei és a többdimenziós kihívások, valamint a gyorsan változó geopolitikai környezet felgyorsították az EU közös kül- és biztonságpolitikájának kulcsfontosságú elemeit érintő jelenlegi tendenciákat, rávilágítottak az EU külső eseményekkel és nyomással szembeni sebezhetőségére, továbbá arra, hogy határozottabb, ambiciózusabb, hitelesebb, stratégiai és egységes uniós fellépésre van szükség a nemzetközi szinten, és még hangsúlyosabbá tették, hogy az EU-nak képesnek kell lennie arra, hogy önállóan határozza meg stratégiai célkitűzéseit, és fejlessze az azok megvalósításához szükséges képességeket;
- C. mivel e fejlemények és kihívások közé tartozik a kínai Vuhanból kiinduló példátlan Covid19-világjárvány, és annak következményei; az USA változó szerepe a globális szinten, az uniós tagállamok elleni hibrid támadások, például a migránsok eszközként való felhasználása, amelyek célja demokratikus alapjaink megkérdőjelezése; a

¹ Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0356.

² HL C 362., 2021.9.8., 71. o.

nemzetközi jog Belarusz általi folyamatos megsértése; a Kínai Kommunista Párt és más autoriter és totalitárius rendszerek egyre határozottabb fellépése; Afganisztán állami struktúráinak közelmúltbeli gyors összeomlása, majd ezt követően a tálibok hatalomátvétele az országban; az indiai-csendes-óceáni térségben, különösen a Dél- és Kelet-kínai-tengeren, valamint a Tajvani-szorosban tapasztalható feszültségek; a tömegpusztító fegyverek elterjedése; a fegyverzet-ellenőrzési megállapodások megkérdőjelezése; az éghajlatváltozás; a pénzügyi bűncselekmények; a lakosság elvándorlását előidéző regionális konfliktusok súlyosbodása; a természeti erőforrásokért folytatott versengés; az energia- és vízhiány; a bukott államok; a terrorizmus; a nemzetközi szervezett bűnözés; a kibertámadások; és a dezinformációs kampányok;

- D. mivel ezek a jelenlegi tendenciák arra vezethetők vissza, hogy a globális erőviszonyok eltolódtak az egyre élesebb geopolitikai verseny által jellemzett többpólusú világ irányába, ami megnehezíti a globális kormányzást és a nemzetközi közjavak biztosítását egy olyan időszakban, amikor ezekre egyre nagyobb szükség van;
  - E. mivel a világ a „békétlenség” új korszakába lépett, a növekvő geopolitikai bizonytalanság, a fokozódó regionális konfliktusok és nagyhatalmi verseny időszakába, ami jelentős hatással van az EU biztonságára;
  - F. mivel egyre nyilvánvalóbbá válik az éghajlatváltozásnak az EU biztonságára gyakorolt káros hatása;
  - G. mivel 2050-ig a világ népességének növekedésére több mint 50%-ban várhatóan Afrikában kerül sor, ami a bolygó 2,4 milliárd fővel bővülő lakosságából előreláthatólag 1,3 milliárd főt tesz majd ki; mivel e növekedés a legszegényebb országok némelyikében koncentrálódik, ami az éghajlatváltozás hatásaival együtt számos új kihívást von maga után, amely rendkívül súlyos hatással lesz mind az érintett országokra, mind pedig az Unióra, ha nem foglalkozunk vele haladéktalanul; mivel az ENSZ Kereskedelmi és Fejlesztési Konferenciájának a kereskedelmi és fejlesztési adatokról szóló 2019. évi jelentése³ szerint évente további 2,5 billió dollárra lesz szükség az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendjében foglalt kötelezettségvállalások teljesítéséhez;
  - H. mivel az EU-nak demokratikus értékei, a jogállamiság, a társadalmi igazságosság, az alapvető jogok, ezen belül a nemek közötti egyenlőség és a szabadság világszintű támogatása, valamint a fenntartható és inkluzív jövőre vonatkozó elképzelése által vezérelve a globális szinten közös stratégia alapján, egységesen kell fellépnie vezető szerepének erősítése és multilaterális újjaélesztése és megreformálása érdekében;
  - I. mivel az uniós polgárok és az Európa jövőjéről szóló konferencia digitális platformján eddig megjelent hozzászólások túlnyomó többsége támogatja az EU szerepének megerősítését és a közös európai megközelítést a kül- és biztonságpolitika terén, valamint koherensebb és hatékonyabb uniós kül- és biztonságpolitikát szeretne látni;
1. kiemeli, hogy globális vezető szerepének erősítésére irányuló stratégiai célkitűzés

---

³ Az ENSZ Kereskedelmi és Fejlesztési Konferenciája, 2019. évi jelentés – A globális zöld megállapodás finanszírozása, 2019.

elérése érdekében az EU-nak a következő öt fellépés alapján kell alakítania a KKBP-t:

- vezető szerep vállalása a globális prioritásokkal kapcsolatos többoldalú partnerségek, különösen az ENSZ-szel folytatott partnerség megerősítésében és az emberi jogok globális védelmében és előmozdításában,
- az EU láthatóságának növelése és az uniós döntéshozatal javítása, valamint az EU kemény és puha hatalmi eszközeinek teljes körű kiaknázása, beleértve a minősített többségi döntéshozatal bevezetését az uniós külpolitikában,
- az európai szuverenitás megvalósítása az EU külső és belső tevékenységeinek koherens összekapcsolása révén, szükség esetén összekapcsolva az önálló cselekvési képességet azzal, hogy készen áll stratégiai szolidaritást tanúsítani a hasonlóan gondolkodó partnerek iránt,
- regionális stratégiák továbbfejlesztése, beleértve a diplomáciai és gazdasági szerepvállalást és a biztonsági együttműködést is,
- az EU közös kül- és biztonságpolitikája demokratikus felügyeletének, ellenőrzésének és elszámoltathatóságának, valamint parlamenti dimenziójának megerősítése;

Vezető szerep vállalása a globális prioritásokkal kapcsolatos többoldalú partnerségek, különösen az ENSZ-szel folytatott partnerség megerősítésében, valamint az emberi jogok globális védelmében és előmozdításában

2. üdvözli az EU arra irányuló, egyre erősebb törekvését és kezdeményezéseit, hogy vezető szerepet vállaljon a kulcsfontosságú prioritásokkal kapcsolatos globális partnerségek előmozdításában és a szabályokon és értékeken alapuló multilaterális rend megerősítésében a kulcsfontosságú intézmények és szervezetek reformja révén, javítva azok hatékonyságát és megerősítve azok rezilienciáját, valamint a többoldalú globális kormányzást elősegítő meglévő eszközök és intézmények jobb kiaknázása révén; megjegyzi, hogy ezek a kezdeményezések lehetővé teszik a nemzetközi jog által szabályozott nemzetközi közösség számára, hogy hatékonyan kezelje az olyan globális kihívásokat, mint az éghajlatváltozás, a világjárványok, az energiaválság és a terrorfenyegetések, továbbá küzdjön a rossz szándékú autoriter szereplők befolyása ellen; megismétli, hogy az EU kül- és biztonságpolitikájának biztosítania kell az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési céljainak végrehajtását;
3. hangsúlyozza, hogy valóban stratégiai partnerséget kell kialakítani az EU és az ENSZ között az éghajlat-politikai fellépés és az emberi jogok terén, valamint a válságkezelés összefüggésében; felszólítja a tagállamokat és a kormányokat világszerte, hogy több hatáskört, erőforrást és beavatkozási kapacitást biztosítsanak az ENSZ szerveinek; sajnálja, hogy Kína és Oroszország megakadályozza, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsa elítélje az elnyomó rezsimek fellépéseit, gátolja a különböző krízisekre adandó egységes nemzetközi választ és megakadályozza a G7-határozatok ENSZ-szintű végrehajtását; megismétli, hogy határozottan támogatja a Nemzetközi Büntetőbíróságot (NBB), és felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy nyújtsanak megfelelő pénzügyi támogatást, hogy az NBB el tudja látni feladatait;

4. hangsúlyozza, hogy az EU-nak példamutatással meg kell védenie és elő kell mozdítania a demokráciát, többek között azáltal, hogy valamennyi uniós tagállamban biztosítja a demokrácia, az emberi jogok és a jogállamiság elveinek szigorú betartását; felhívja az EU-t, hogy világszerte mozdítsa elő a demokráciák szövetségét; újfent hangsúlyozza, hogy össze kell vonni az erőforrásokat, meg kell osztani a bevált gyakorlatokat, össze kell hangolni a közös fellépéseket és közös stratégiákat kell kidolgozni az autoriter államok és az őket képviselők, az ellenséges nem állami szereplők és szervezetek, valamint a demokratikus társadalmak antidemokratikus szereplői által elkövetett rosszindulatú beavatkozás és dezinformáció elleni küzdelem érdekében; úgy véli, hogy ennek sikeréhez az EU-nak és tagállamainak – többek között a NATO-val folytatott szoros együttműködés révén – a hibrid fenyegetések elleni küzdelemben összkormányzati és a társadalom egészére kiterjedő megközelítést kell előmozdítaniuk, egy olyan, ambiciózus demokráciatámogatási programmal kiegészítve, amely a véleménynyilvánítás szabadságának és a média függetlenségének megőrzésére és előmozdítására összpontosít; e tekintetben teljes mértékben támogatja az USA által rendezett demokrácia-csúcstalálkozókat, amelyek az egyetemes emberi jogok védelmét, a demokratikus erózió megakadályozását és a korrupció elleni küzdelmet célzó konkrét intézkedésekre összpontosítanak;
5. felszólítja az EU-t a külföldi beavatkozás, a propaganda és a befolyásoló műveletek elleni küzdelmet szolgáló uniós eszköztár kidolgozására, beleértve olyan új eszközök kidolgozását, amelyek lehetővé teszik, hogy az elkövetőkre költségeket rójanak ki, valamint a releváns struktúrák, különösen az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) stratégiai kommunikációs munkacsoportjainak megerősítését; üdvözli a Bizottság dezinformáció visszaszorítását célzó gyakorlati kódexének folyamatban lévő felülvizsgálatát; hangsúlyozza, hogy az EU-nak külső fellépései jobb és stratégiai szempontból megfelelőbb kommunikációja révén növelnie kell fellépései láthatóságát mind saját polgárai felé, mind pedig rajtuk kívül is;
6. mély aggodalmát fejezi ki az egyre több harmadik országban tapasztalható folyamatos demokratikus erózió és az emberi jogok háttérbe szorulása, többek között a politikai jogok és a választás tisztasága elleni támadások miatt; megerősíti annak fontosságát, hogy az EU folyamatosan támogassa a világban folyó választási folyamatokat, többek között választási megfigyelő missziókon keresztül, és emlékeztet a Parlament alapvető szerepére ebben a tekintetben; hangsúlyozza, hogy a legmagasabb szintű védelmet kell biztosítani a belföldi választási megfigyelőknek; felszólítja az EU-t, hogy erősítse tovább a választási megfigyelés terén folytatott együttműködését valamennyi érintett partnerrel, így az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezettel (EBESZ), az Európa Tanáccsal és a nemzetközi választási megfigyelés alapelveiről szóló nyilatkozatot és a nemzetközi választási megfigyelők magatartási kódexét jóváhagyó szervezetekkel;
7. ösztönzi az EU-t, hogy a többoldalú fórumokon, és különösen az ENSZ-ben erősítse vezető szerepét a szabadság, a demokrácia és az emberi jogok védelme és előmozdítása terén; úgy véli, hogy az EU-nak biztosítania kell az EU globális emberi jogi szankciórendszerének (GHRSR) (az uniós Magnyickij-törvény) átlátható és hatékony alkalmazását, többek között azáltal, hogy kiterjeszti a GHRSR hatályát a korrupcióval kapcsolatos bűncselekményekre; megismétli, hogy az EU-nak jobban érvényre kell juttatnia az általa megkötött nemzetközi megállapodások emberi jogi rendelkezéseit;

emlékeztet a GHRSR politikai jellegére, amely az EU integrált és átfogó politikai megközelítésének részét képezi;

8. ismét hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítését és az EU nemek közötti egyenlőségre vonatkozó III. cselekvési tervét (GAP III) teljes körűen végre kell hajtani és rendszerszinten integrálni kell az EU valamennyi külső tevékenységébe, a szerepvállalás minden szintjén és minden idevágó tevékenységben és koncepcióban, a GAP III időtartamán túl is; felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy vállaljanak vezető szerepet az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló, 1325 (2000). számú határozatának végrehajtásában;
9. felszólít a 2020. évi uniós békeközvetítési koncepció hatékony végrehajtására annak érdekében, hogy megszilárdulhasson az EU olyan befolyásos globális szereplőként betöltött pozíciója, amely befektet a konfliktusmegelőzésbe és a közvetítésbe, és nemzetközi szinten vezető szerepet tölt be a béke előmozdításában és megvalósításában; emlékeztet arra, hogy az EU az egyes tagállamokkal szemben komparatív előnnyel rendelkezik a konfliktusmegelőzés és -rendezés területén; hangsúlyozza, hogy a Parlament a parlamenti diplomácia révén kulcsszerepet játszik ezen a területen; elismeri, hogy az ifjúsági szervezetek fontos szerepet töltenek be a békés társadalmak építésében, valamint a béke, a tolerancia, a kultúrák és vallások közötti párbeszéd kultúrájának előmozdításában;
10. megismétli az EU tengerbiztonsági stratégiájának fokozott támogatására irányuló felhívását, mivel a hajózás szabadságának fenntartása mind globális szinten, mind a szomszédos országok számára egyre nagyobb kihívást jelent; hangsúlyozza, hogy a hajózás szabadságát mindig tiszteletben kell tartani; felszólítja az EU-t, hogy helyezzen nagyobb hangsúlyt a hajózás szabadságának biztosítására, valamint a tengeri fegyveres konfliktusok és katonai incidensek eszkalálódásának megakadályozását és megelőzését célzó intézkedésekre;
11. szorgalmazza, hogy a kulcsfontosságú partnerekkel együttműködve dolgozzanak ki ambiciózus uniós menetrendet a vallás vagy meggyőződés szabadságának az EU-n kívüli támogatására és a valláson vagy meggyőződésen alapuló üldöztetés problémájának felvetésére; megjegyzi, hogy a vallás és meggyőződés szabadságának támogatása hozzájárul a tartós béke előmozdításához, és ezáltal az EU és partnerországai előtt álló számos kihívás kezeléséhez; sürgeti a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb nevezzen ki egy új, a vallás és a meggyőződés szabadságának előmozdításáért felelős uniós különmegbízottat;
12. üdvözli az éghajlatváltozás elleni küzdelem globális éllovasaként tett uniós erőfeszítéseket, és sürgeti a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy tegyenek javaslatot olyan új kezdeményezésekre, mint például az európai zöld megállapodás nemzetközivé tétele, valamint az éghajlattal kapcsolatos biztonsági kockázatokra való reagálás és az éghajlatváltozás hatásainak helyi szintű kezelése, különösen a kiszolgáltatott népességcsoportokban és a súlyosan érintett közösségekben; úgy véli, hogy az EU-nak támogatnia kell a nem uniós országokban a szén-dioxid-kibocsátás csökkentésére irányuló ambiciózus célokat, és hangsúlyozza, hogy a klímadiplomáciának döntő szerepet kell játszania; arra számít, hogy az európai zöld megállapodás végrehajtása jelentős geopolitikai következményekkel jár majd, és befolyásolni fogja az EU és egyes

partnerei közötti kapcsolatokat, például az EU orosz fosszilis tüzelőanyag szállításoktól való függőségének kezelését;

13. üdvözli az EU megközelítését és a Covid-vakcinák biztosításában és a világméretű társadalmi és gazdasági következményeinek kezelésében betöltött globális vezető szerepét, amelyet a COVAX mechanizmuson és a Team Europe globális helyreállítási csomagon keresztül valósít meg; felhívja az EU-t, hogy terjesszen elő szilárd globális egészségügyi stratégiát, amely globális és uniós erőfeszítéseket is magában foglal a közelgő válságokra való jobb globális felkészültség és hatékony reagálás biztosítása, valamint az oltóanyagokhoz való akadálytalan, tisztességes, megfizethető és méltányos hozzáférés világszerte történő biztosítása érdekében; megismétli, hogy az EU-nak önállóbbá kell válnia az egészségügyi kérdésekben, és diverzifikálnia kell ellátási láncait annak érdekében, hogy véget vessen az autoriter és totalitárius rendszerektől való függőségnek; üdvözli a Covid19 elleni globális oltási kampány terén az EU és az USA között megvalósult partnerséget;
14. elismeri, hogy a technológia, a konnektivitás és az adatáramlás az EU külkapcsolatainak és partnerségi megállapodásainak fontos dimenziója, és jelentős geopolitikai következményekkel jár; sürgeti az EU-t, hogy alakítson ki tisztességes, nyílt és értékeken alapuló globális partnerségeket az egyes felhasználók magánéletét tiszteletben tartó technológia szabályokon alapuló, etikus és emberközpontú használatára vonatkozó normák és szabványok létrehozása érdekében, különösen a mesterséges intelligencia és az internet irányítása tekintetében, azáltal is, hogy a kiberdiplomáciát a külkapcsolatainak középpontjába helyezi; hangsúlyozza, hogy az EU-nak e tekintetben biztosítani kell a demokráciák közötti együttműködést és koordinációt, valamint a konfliktusok kezelése során a nemzetközi és humanitárius jog tiszteletben tartását; hangsúlyozza, hogy az új digitális technológiák konkrét veszélyt jelenthetnek az emberjog-védőkre és másokra nézve a tevékenységük ellenőrzése, korlátozása és aláásása révén, ahogy arra a Pegasus-botrány kapcsán a közelmúltban napvilágra került ügyek is rávilágítottak; felszólítja az EU-t, hogy kezdeményezze a kémprogram-technológia exportjára vonatkozó globális moratórium bevezetését, valamint egy szilárd nemzetközi szabályozási keret elfogadását ezen a területen; felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy a kettős felhasználású technológiákról szóló rendelettel összhangban biztosítsák az európai megfigyelési technológia és technikai segítségnyújtás exportjának emberi jogi átvilágítását és megfelelő ellenőrzését⁴; felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy működjenek együtt a nem uniós országok kormányaival az elnyomó kiberbiztonsági és terrorizmusellenes jogalkotási gyakorlatok és jogszabályok megszüntetése érdekében; hangsúlyozza, hogy az Uniónak meg kell őriznie az egyén jogait; hangsúlyozza ezért, hogy a társadalmi pontozási rendszerek nincsenek összhangban az EU alapvető értékeivel; hangsúlyozza, hogy ilyen megfigyelési politikákat és eszközöket semmilyen körülmények között nem szabad bevezetni és alkalmazni az EU-ban; hangsúlyozza ezért, hogy az EU-nak arra kell törekednie, hogy korlátozza és ellensúlyozza a digitális elnyomás transznacionális hatókörét; megjegyzi, hogy a védelmi technológiák és fegyverek kivitele továbbra is a tagállamok hatáskörébe

---

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/821 rendelete (2021. május 20.) a kettős felhasználású termékek kivételére, az azokkal végzett brókertevékenységre, az azokkal kapcsolatos technikai segítségnyújtásra, valamint azok tranzitjára és transzferjére vonatkozó uniós ellenőrzési rendszer kialakításáról (HL L 206., 2021., 6.11., 1. o.).

tartozik;

15. megismétli, hogy az EU-nak globális konnektivitási stratégiát kell kidolgoznia a jelenlegi EU–Ázsia összeköttetési stratégia kiterjesztéseként és stratégiai válaszként annak érdekében, hogy megerősítse befolyását a világ számos régiójában, például Latin-Amerikában, Afrikában és Ázsiában; üdvözli ezért a Bizottság által 2021. december 1-jén előterjesztett ambiciózus és sokrétű „Global Gateway” kezdeményezést, amelynek célja többek között a digitális hálózatokba és a minőségi infrastruktúrába való beruházás világszerte partnerekkel együttműködve, méltányos és fenntartható módon, továbbá szorosabb partnerségek kialakítását tesz lehetővé anélkül, hogy függőségeket teremtsen; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak a nem uniós országokkal megvalósított, a konnektivitással kapcsolatos projektek esetében feltételül kell szabja a szigorú szociális és munkajogok betartását, az átláthatóságot, az emberi jogokat, a kellő gondosságot, az interoperabilitást, a felelősségteljes kormányzást és a demokratikus normákat, továbbá a technológia etikus hazai és külföldi felhasználását; e tekintetben megjegyzi, hogy a Bizottságnak stratégiát kell kidolgoznia partnerei megbízható és biztonságos technológiához való hozzáféréseinek javítására; kiemeli, hogy a konnektivitással kapcsolatos beruházásoknak támogatniuk kell a gazdasági rezilienciát és a gazdaság Párizsi Megállapodással összeegyeztethető szén-dioxid-mentesítését; fokozott erőfeszítésekre szólít fel az uniós konnektivitási partnerségek végrehajtása érdekében, és ösztönzi a Bizottságot, hogy a hasonlóan gondolkodó partnerekkel kapcsolatot tartva és együttműködve dolgozza ki ezeket a konnektivitási projekteket; üdvözlé, ha a következő AU–EU csúcstalálkozón konnektivitási partnerséget hoznának létre az Afrikai Unióval;
16. üdvözli a G7-ek „Build Back Better World” elnevezésű globális kezdeményezését, és sürgeti az EU-t, hogy vállaljon aktív szerepet annak továbbfejlesztésében, többek között a „Global Gateway” stratégiával meglévő kapcsolódási pontok azonosítása révén, egymást kölcsönösen erősítő módon;

Az EU láthatóságának növelése és az uniós döntéshozatal javítása, valamint az EU kemény és puha hatalmi eszközeinek teljes körű kiaknázása, beleértve a minősített többségi döntéshozatal bevezetését az uniós külpolitikában

17. megismétli, hogy az EU-nak mindenekelőtt egységre és tagállamainak határozottabb és valódi politikai akaratára van szüksége az uniós külpolitikai célok és az uniós biztonsági és védelmi együttműködés közös elfogadásához és előmozdításához, amelynek célja az EUSZ 21. cikkében foglalt célkitűzések, értékek, elvek és normák végrehajtása; kiemeli a biztonsági és védelmi unió létrehozásának szükségességét, amely az EUSZ 42. cikkének (2) bekezdésében foglalt rendelkezéssel összhangban kiindulópontként szolgálna egy közös európai védelmi politika megvalósításához;
18. hangsúlyozza, hogy az EU külpolitikájának saját külügyi, emberi jogi, biztonsági és védelmi eszközökkel kell rendelkeznie; emlékeztet arra, hogy az állandó strukturált együttműködést (PESCO) a Lisszaboni Szerződés rögzítette, azonban csak 2017-ben jött létre; felszólítja ezért a tagállamokat és a Tanácsot, hogy legyen bátorságuk a Szerződésekben rendelkezésre álló valamennyi külpolitikai eszköz lehető leghatékonyabb felhasználására;

19. hangsúlyozza, hogy az EU-nak a tagállamokkal együttműködve meg kell erősítenie a hatékony, kellő időben történő, proaktív és független fellépésre és a folyamatban lévő és jövőbeli kihívásokra adott uniós válasz kialakítására irányuló képességét; hangsúlyozza, hogy az EU-nak sürgősen létre kell hoznia a tagállamok és az EU közötti automatikus tájékoztatási és hírszerzési mechanizmusokat az Unión kívül felmerülő külügyi és biztonsági kérdésekkel kapcsolatban, beleértve a terrorizmust is, amely továbbra is fenyegetést jelent az európai értékekre és biztonságra nézve, és amely többdimenziós megközelítést igényel; üdvözli a folyamatban lévő stratégiai iránytű folyamatot, amely kiindulópontot jelent az európai biztonsági és védelmi unió felé történő előrelépéshez és az EU biztonság- és védelempolitikai stratégiai szuverenitásához, valamint a közös értékeink és céljaink által vezérelt közös európai stratégiai biztonsági és védelmi kultúra kialakulásához, továbbá a fenyegetések közös értelmezéséhez és a tagállamok konkrét biztonság- és védelempolitikáinak tiszteletben tartásához; arra számít, hogy a stratégiai iránytű segíteni fogja az EU biztonságára és védelmére vonatkozó közös jövőkép kialakítását a stratégiai autonómia elérése érdekében; hangsúlyozza, hogy az eredménynek tükröződnie kell az EU 2016. évi globális stratégiájának reformjában, amely figyelembe veszi a legfontosabb fenyegetéseket, kihívásokat és lehetőségeket, és utakat kínál az EU számára, hogy proaktívabb globális szerepet játsszon; kiemeli továbbá, hogy ezeknek a megállapításoknak más dokumentumok, például a 2018. évi képességfejlesztési terv felülvizsgálatának alapját kell képezniük;
20. hangsúlyozza az emberi jogok fontosságát, amelyek az EU külügyekre vonatkozó eszköztárának szerves részét képezik, és kiemeli azok egymást kiegészítő jellegét; arra ösztönzi az EU-t, hogy az emberi jogok védelme és a szankciók alkalmazása során egyeztessen a partnerországokkal a szankciók hatásának fokozása érdekében; rámutat arra, hogy a korlátozó intézkedések valamennyi tagállamban következetesen és egységesen történő alkalmazása előfeltétele annak, hogy az EU külső politikája hiteles és hatékony lehessen; sürgeti a Bizottságot mint a Szerződések őrét, valamint a Tanácsot és az alelnököt / főképviseletet mint az EU külpolitikájának egységességéért, következetességéért és hatékonyságáért felelős intézményt, illetve személyt, hogy biztosítsa, hogy az EU által elfogadott korlátozó intézkedések megsértésére adott nemzeti válaszok hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek legyenek; sürgeti az EU-t, hogy tartsa fenn az Egyesült Államokkal folytatott szoros koordinációt és együttműködést a szankciók alkalmazása terén a közös kül- és biztonságpolitikai célkitűzések megvalósítása során, ugyanakkor kerülje el a két ország érdekeit érintő nem kívánt következményeket;
21. hangsúlyozza továbbá, hogy a stratégiai iránytűnek elkészülte után jelentős hozzáadott értéket kell képviselnie az EU közös kül- és biztonságpolitikája és a tagállamok közötti szolidaritás szempontjából, és nem lehet csupán az EU-t és tagállamait fenyegető veszélyek és kihívások pusztá felsorolása; ismét hangsúlyozza, hogy a stratégiai iránytű végleges tervezetének azonosítania kell a jelenlegi és jövőbeli – intézményi és eszközbeli – képességhiányokat, és világos ütemtervvel kell szolgálnia e hiányosságok pótlására; ismét hangsúlyozza, hogy a Parlament részt kíván venni a folyamatban; arra számít, hogy a stratégiai iránytű végleges tervezete összhangban lesz a NATO stratégiai koncepciójával, és világosabb feladatmegosztást fog tükrözni annak érdekében, hogy biztosítani lehessen az EU és a NATO közötti jobb együttműködést és tehermegosztást, valamint meg lehessen határozni az EU–NATO együttműködés megerősítésének módjait; arra ösztönzi a tagállamokat, hogy teljes mértékben használják ki a NATO-

tagságuk révén rendelkezésükre álló képességeket; nyomatékosan kéri a tagállamokat, hogy a stratégiai irányítói elkészültét követően jussanak ambiciózus közös megegyezésre az EUSZ 42. cikkének (7) bekezdéséről és az EUMSZ 222. cikkéről, valamint e rendelkezéseknek az Észak-atlanti Szerződés 5. cikkéhez fűződő kapcsolatáról;

22. emlékeztet, hogy a Szerződések lehetőséget biztosítanak a KKBP döntéshozatali eljárásainak javítására; emlékeztet egyrészt az EUSZ 31. cikke (2) bekezdésére, amely lehetővé teszi a Tanács számára, hogy minősített többséggel hozzon meg bizonyos döntéseket a KKBP területén, másrészt az EUSZ 31. cikkének (3) bekezdése szerinti áthidaló klauzulára, amely a minősített többséggel való határozathozatalra való fokozatos áttérés lehetőségéről rendelkezik a KKBP olyan területeit érintő határozatok esetében, amelyek nem rendelkeznek katonai vagy védelmi vonatkozással, azonban erősítik az uniós szolidaritást és kölcsönös segítségnyújtást válságok esetén; hangsúlyozza, hogy az egyhangúság követelménye akadályozza az EU cselekvési képességét, és ezért sürgeti a tagállamokat, hogy a KKBP döntéshozatala tekintetében alkalmazzanak minősített többségi szavazást; ennek kapcsán megismétli felhívását, hogy a nemzetközi emberi jogi kérdésekről szóló nyilatkozatok és emberi jogokhoz kapcsolódó határozatok elfogadásakor, a GHRSR hatálya alá tartozó szankciók bevezetésekor és végrehajtásakor és a polgári közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) hatálya alá tartozó missziókkal kapcsolatos összes döntésben alkalmazzanak minősített többségi szavazást; hangsúlyozza, hogy az EUSZ 31. és 44. cikkének alkalmazása javíthatja az EU rugalmasságát és cselekvési képességét a külpolitikai kérdések széles körében;
23. megismétli az együttműködés új formáinak, például az Európai Biztonsági Tanácsnak a létrehozására irányuló felhívását, a konfliktusok és válságok integrált megközelítésének kialakítása érdekében; hangsúlyozza, hogy ezen együttműködés összetételét és lehetséges hatáskörét meg kell vitatni; emlékeztet, hogy az Európa jövőjéről szóló, folyamatban lévő konferencia megfelelő keretet biztosít az ezzel kapcsolatos innovatív javaslatok kialakításához; kéri, hogy a konferencia legyen ambiciózusabb az uniós politikák külső dimenziója tekintetében, beleértve a biztonságot és a védelmet is, például az EU állandó multinacionális katonai egységeinek létrehozása és a minősített többségi szavazásnak az uniós külpolitikai döntéshozatalba való bevezetése révén; megjegyzi azonban, hogy az új intézményi keretek önmagukban nem oldják meg a KBVP előtt álló strukturális és politikai kihívásokat; megismétli a védelmi miniszterek tanácsának létrehozására irányuló felhívását;
24. hangsúlyozza, hogy az EU saját eszközei közé fel kell venni az Európai Diplomáciai Akadémia létrehozását, ahol az uniós diplomatákat kezdettől fogva ekként készítik fel, és a közös uniós értékek és érdekek mentén közelednek egymáshoz, egy olyan valódi testületi szellem felé haladva, amelyet európai szemléletű, közös diplomáciai kultúra határoz meg; szorgalmazza „Az európai diplomáciai akadémia létrehozása felé” című kísérleti projekt teljes körű végrehajtását, amely előkészítheti az utat a fent említett akadémia létrehozásához, és amelynek magában kell foglalnia az EKSZ-be és az uniós küldöttségekbe való felvételre vonatkozó kiválasztási eljárás létrehozását is; hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni az EU diplomáciai képviseletét a nem uniós országokban, és törekedni kell a teljes körű diplomáciai képviseletre általában a multilaterális szervezetekben, és különösen az ENSZ-ben; hangsúlyozza, hogy az EU erőteljesebb képviselete a nem uniós országokban és a multilaterális szervezetekben

jelentősen elősegítené az uniós intézmények és a tagállamok közötti, a KKBP területén jelentkező globális kihívások kezeléséhez szükséges egységet;

25. hangsúlyozza, hogy a KKBP holisztikus megközelítéséhez a külső fellépések terén rendelkezésre álló valamennyi uniós eszköz szinergiájára van szükség; e tekintetben kiemeli az Európai Parlament kulcsszerepét és versenyelőnyét az EU diplomáciájában, nevezetesen a parlamentközi kapcsolatokon és a Parlamentnek a demokráciatámogatási programokon keresztül harmadik felekkel együttműködésben megvalósuló kiterjedt szerepvállalásán keresztül; felhívja a Bizottságot, az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy ismerjék el a Parlamentet mint az „Európa együtt” kezdeményezés szerves részét, és ezt vegyék figyelembe az operatív struktúrákban; hangsúlyozza, hogy a kultúra hasznos diplomáciai eszközzé és az EU puha hatalmának alapvető részévé vált; hangsúlyozza, hogy a kultúra komoly lehetőségeket biztosít az uniós értékek előmozdítására;
26. felszólítja az EKSZ-t és a Tanácsot, hogy a Parlament 2019. március 13-i ajánlásának megfelelően tegyenek lépéseket az EU különleges képviselői és különmegbízottjai hatáskörének és megbízatásának felülvizsgálata, biztosítsák ezen álláshelyek hatékonyságának és hozzáadott értékének átlátható és átfogó értékelését⁵; sürgeti az EKSZ-t és a Tanácsot, hogy tegyenek meg minden szükséges lépést annak érdekében, hogy a lehető legrövidebb időn belül eleget tegyenek a Parlament ajánlásának;
27. üdvözli a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy megerősítse az EU előrejelzési kapacitásait, többek között a KKBP tekintetében is, amit jól szemléltet „Az EU cselekvési képessége és cselekvési szabadsága” című második éves stratégiai előrejelzési jelentés is; javasolja, hogy az intézményközi előrejelzési tevékenységeket politikai szinten végezzék annak érdekében, hogy az előrejelzéseket beépítsék a politikai döntéshozatalba, és javítsák az EU felkészültségét a jövőbeli kihívásokra, például az éghajlatváltozás által kiváltott válságokra és konfliktusokra, valamint megerősítsék azon képességét, hogy alakítani tudja a regionális és globális fejleményeket;
28. hangsúlyozza, hogy az uniós költségvetés külső dimenzióját megfelelően finanszírozni kell, és fel kell készíteni kell arra, hogy késedelem nélkül reagálni tudjon a jelenlegi, a felmerülő és a jövőbeli kihívásokra; ismét hangsúlyozza, hogy a külső fellépésekre vonatkozó költségvetésnek – mind földrajzi, mind tematikus szempontból – a kiemelt területekre, valamint azokra a területekre kell összpontosítania, ahol az uniós fellépés a legnagyobb hozzáadott értéket hozhatja;

Az európai szuverenitás megvalósítása az EU külső és belső tevékenységeinek koherens összekapcsolása révén, szükség esetén összekapcsolva az önálló cselekvési képességet azzal, hogy készen áll stratégiai szolidaritást tanúsítani a hasonlóan gondolkodó partnerek iránt

29. felszólítja az EU-t, hogy növelje stratégiai szuverenitását olyan konkrét területeken, amelyek alapvető fontosságúak ahhoz, hogy az Unió továbbra is kiemelt szerepet töltsön be a nemzetközi szinten, így például az uniós értékek, az alapvető jogok, a

---

⁵ Az Európai Parlament 2019. március 13-i ajánlása a Tanácshoz, a Bizottsághoz és a Bizottság alelnökéhez/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjéhez az EU különleges képviselőinek hatásköréről és megbízatásáról, HL C 23, 2021.1.21., 146. o.

méltányos kereskedelem, a gazdaság, a biztonság és a technológia, a társadalmi igazságosság, a zöld és digitális átállás, az energia, valamint az autoriter és totalitárius rendszerek egyre határozottabb fellépésének kezelésében betöltött szerepe; hangsúlyozza, hogy össze kell kapcsolni az EU külső fellépéseit és belső politikáit; megismétli az európai biztonsági és védelmi unió létrehozására irányuló felhívását, amely kiindulópontként szolgálna a közös európai védelem megvalósításához, összhangban az EUSZ 42. cikkének (2) bekezdésében foglalt rendelkezéssel, és amely lehetővé tenné az EU számára, hogy szükség esetén önállóan lépjen fel biztonsági érdekeinek védelme érdekében, valamint hozzájárulna ahhoz, hogy az EU felkészültebb és hitelesebb stratégiai partnerré váljon szövetségesei számára, beleértve a NATO-t és az Egyesült Államokat is; felszólít a védelmi együttműködés fokozására és ésszerűsítésére, például a védelmi felszerelésekkel kapcsolatos kérdésekben;

30. hangsúlyozza, hogy az EU biztonság és védelem területén megvalósuló autonómiájához elengedhetetlen a hatékony válságkezeléshez szükséges megbízható és interoperábilis stratégiai képességek fejlesztése, koordinálása és gyors telepítése; az EU és az uniós polgárok védelme; a kulcsfontosságú partnerek képzése; a hatékony együttműködés, döntéshozatal, valamint a munka, a fejlesztési és termelési képességek megosztása a tagállamok között, teljes szolidaritás mellett és uniós szinten, valamint más nemzetközi szervezetek, például az ENSZ és a NATO között; valamint az a képesség, hogy szükség esetén önállóan és függetlenül, az EUSZ 21. cikkében meghatározottak szerint saját érdekeivel, elveivel és értékeivel összhangban döntsön és cselekedjen, nevezetesen azáltal, hogy hatékony globális szereplővé válik, és teljes mértékben tiszteletben tartja a nemzetközi jogot; hangsúlyozza, hogy prioritásként kell kezelni az erős és megbízható szövetségek, partnerségek és többoldalú megállapodások kiépítését, valamint a hasonlóan gondolkodó országok iránti stratégiai szolidaritás megteremtését; hangsúlyozza, hogy ennek a megközelítésnek még jobban meg kell erősítenie a partnerekkel folytatott együttműködést, különösen a NATO keretében; megjegyzi, hogy ezeknek a megerősített európai stratégiai képességeknek és struktúráknak a NATO-val kompatibilisnek kell lenniük, és ki kell egészíteniük azt; e tekintetben üdvözli, hogy a Bizottság elnöke bejelentette, hogy a Tanács francia elnöksége alatt európai védelmi csúcstalálkozót szervez; felhívja a figyelmet arra, hogy az EU és a NATO 2021 végéig együttes nyilatkozatot fog kiadni az együttműködésről; szorgalmazza az alelnök / főképviselő által bemutatott „gyors bevetési kapacitás” létrehozását, amely az első lépés az EU állandó multinacionális katonai egységeinek létrehozása felé; hangsúlyozza, hogy ennek a csoportnak hozzáadott értéket kellene nyújtania az uniós harccsoportokhoz képest, amelyeket még soha nem vetettek be; ezért felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az uniós szerződések által jelenleg kínált lehetőségek teljes körű kihasználásával értékelje és dolgozza ki az Európai Békekeretből és az uniós költségvetésből finanszírozott, állandó uniós multinacionális katonai egységek létrehozásának lehetőségeit;
31. elismeri, hogy a NATO továbbra is az európai biztonság és védelem alapja, és arra ösztönzi a szövetségeseket az Atlanti-óceán mindkét partján, hogy erősítsék meg a NATO mint az euroatlanti térség védelmének fő intézménye iránti elkötelezettségüket; megismétli a szövetségeselekhez intézett felhívását, hogy tartsák fenn és teljesítsék az elfogadott tehermegosztási követelményeket, beleértve a GDP 2%-ának megfelelő védelmi kiadásokat is, a 2014-es Newporti NATO-csúcstalálkozón elfogadott célnak megfelelően;

32. felszólítja a tagállamokat, hogy a katonai technológia és felszerelések kivitelének ellenőrzésére vonatkozó közös szabályok meghatározásáról szóló, 2008. december 8-i 2008/944/KKBP tanácsi közös álláspont⁶ rendelkezései alapján hangolják össze fegyverkiviteli politikájukat, és fogadják el valamennyi kritérium szigorú alkalmazását; ismételten felszólítja a főképviselőt / alelnököt, hogy kezelje prioritásként a nonprolifерáció, a leszerelés és a fegyverzet-ellenőrzés területét, mivel rosszindulatú állami szereplők egyes ellenőrzési rendszereket megkérdőjeleznek, másokat nagyrészt figyelmen kívül hagynak, és olyan új technológiák kifejlesztésére és bevetésére kerül sor, amelyek nemcsak diszruptív, hanem egyenesen forradalmi jelentőségű technológiának is tekinthetők a katonai ügyekben;
33. hangsúlyozza, hogy az Uniónak tovább kell fejlesztenie és meg kell erősítenie technológiai, operatív és digitális szuverenitását és szakértelmét az erős európai védelmi ipar és piac megerősítése, egy európai védelmi technológiai és ipari bázis kialakítása, a fokozott közös katonai kutatás-fejlesztés, közbeszerzés, képzés, karbantartás, az ellátás biztonságára vonatkozó közös megközelítés, valamint a demokratikus szövetségesekkel való ambiciózusabb együttműködés révén; hangsúlyozza, hogy különös figyelmet kell fordítani a kialakulóban lévő forradalmi technológiákra, a kiberbiztonsági intézkedésekre és a kibervédelemre, a kritikus infrastruktúrák védelmére és rezilienciájára, valamint a kulcsfontosságú technológiai alkatrészek, például a mikrovezetők ellátásának biztonságára; emlékeztet a meglévő eszközök és mechanizmusok, például a PESCO, az Európai Védelmi Alap és a koordinált éves védelmi szemle által kínált lehetőségekre; felszólítja a tagállamokat, hogy teljes mértékben használják ki ezeket az eszközöket és mechanizmusokat; üdvözli az Európai Védelmi Alap első pályázati felhívásait, amely alapvető eszköz az európai biztonság és védelem, valamint az EU stratégiai szuverenitásának megerősítéséhez;
34. óvatosságra int az EU nem uniós szolgáltatókkal, különösen a nem demokratikus államokkal szembeni technológiai függőségével kapcsolatban; aggodalmát fejezi ki Európának a kiberbiztonságának garantálását szolgáló külföldi digitális eszközöktől való függősége miatt; felszólítja az uniós intézményeket, hogy alakítsanak ki uniós szintű konszenzust arról, hogy a különböző kulcsfontosságú technológiai területeken meg kell őrizni Európa függetlenségét, és pragmatikus és autonóm megközelítést kell előterjeszteni a függőségek és a geopolitikai kényszer elkerülése érdekében a kritikus technológiai ágazatokban; különösen az 5G és a tenger alatti kábelek infrastruktúrájának stratégiai jelentőségét hangsúlyozza;
35. hangsúlyozza, hogy az elmélyített és megerősített európai biztonsági és védelmi unió fejlesztésében központi szerepet játszanak a közös kibervédelmi politika és a jelentős kibervédelmi képességek; hangsúlyozza, hogy sürgősen fejleszteni kell és meg kell erősíteni mind a közös, mind a tagállami katonai kibervédelmi képességeket; hangsúlyozza, hogy minden uniós intézménynek és tagállamnak minden szinten együtt kell működnie egy kiberbiztonsági stratégia kidolgozása érdekében; felszólítja az EKSZ-t, hogy biztosítson megfelelő szintű kiberbiztonságot eszközei, helyiségei és tevékenységei tekintetében, beleértve a székhelyét és az uniós küldöttségeket is;
36. hangsúlyozza, hogy az európai űragazat az EU globális autonómiája elérésének és

---

⁶ HL L 335., 2008.12.13, 99. o.

társadalmaink jólétének és biztonságának fő előmozdítója; komoly aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a világűr egyre inkább politikai szintérré kezd alakulni, amely a Földön zajló geopolitikai versenyt tükrözi és új technológiai határt jelent, és amennyiben nem kerül sor megfelelő nemzetközi jogi eszközök bevezetésére, gyorsan katonai szintérré válhat; támogatja az uniós űrpolitika fellendítésére irányuló kezdeményezéseket, többek között az új, ambiciózus uniós űrprogramot, amelynek törekednie kell a jelenleg és a jövőben a világűrbe telepített és telepítendő európai eszközök védelmére; ismét hangsúlyozza, hogy az EU politikai és pénzügyi kötelezettségvállalásainak igazodni kell a világűrrel kapcsolatos törekvéseihez; kéri, hogy az EU még jobban kötelezze el magát egy átfogó nemzetközi űrszabályozás kidolgozása iránta világűr hadviselésre való felhasználásának elkerülése érdekében; támogatja az Európai Unió Műholdközpontját, amely a döntéshozók számára korai figyelmeztetést ad a lehetséges válságokról, valamint tájékoztat a globális helyzetről;

A regionális stratégiák továbbfejlesztése, beleértve a diplomáciai és gazdasági szerepvállalást és a biztonsági együttműködést is

37. üdvözli a Tanács szlovén elnöksége alatt Brdo pri Kanjuban tartott nyugat-balkáni csúcstalálkozó következtetéseit; megismétli, hogy támogatja a nyugat-balkáni országok számára kínált európai kilátásokat, és ennek megfelelően megismétli a bővítési folyamat felgyorsítására és az EU-hoz csatlakozni kívánó országok számára egyértelmű pálya biztosítására irányuló felhívását; sürgeti a tagállamokat, hogy végre teljesítsék ígéreteiket, és hangsúlyozza, hogy haladéktalanul meg kell tartani az Albániával és Észak-Macedóniával tartandó első kormányközi konferenciákat, és vízumliberalizációt kell biztosítani Koszovó számára; hangsúlyozza, hogy a bővítési folyamat továbbra is szilárdan azon alapul, hogy a tagjelölt országok teljesítik-e az Európai Tanács által meghatározott valamennyi vonatkozó kritériumot, nagy hangsúlyt fektetve a demokrácia, a jogállamiság, valamint az emberi és kisebbségi jogok megerősítésére, valamint a megbékélés és a gazdasági fejlődés előmozdítására a Nyugat-Balkánon, ami a tartós béke, stabilitás és jólét előfeltétele; hangsúlyozza, hogy a közös kihívások kezelése terén fokozott együttműködésre van szükség; hangsúlyozza, hogy le kell vonni a bővítési politika tanulságait, valamint nagyobb láthatóságra és további beruházásokra van szükség a régióban a közvélemény figyelmének felkeltése, és ezáltal az EU hitelességének és szerepvállalásának növelése érdekében; kéri, hogy az EU működjön együtt a nyugat-balkáni országokkal annak érdekében, hogy megoldásokat találjanak a további reformokat akadályozó problémákra, beleértve az 14 kulcsfontosságú prioritás végrehajtását Bosznia-Hercegovinában, biztosítva a daytoni békemegállapodás végrehajtását; hangsúlyozza, hogy e partnerállamok európai integrációja az egész kontinens stabilitása és biztonsága szempontjából fontos; kéri, hogy az EU támogassa a nyugat-balkáni civil társadalmat az európai értékek népszerűsítésében és terjesztésében; elismerően nyilatkozik az EUFOR Althai műveletének munkájáról, amely hozzájárul Bosznia-Hercegovina békéjéhez, stabilizációjához és európai integrációjához; ismét hangsúlyozza, hogy ez a misszió továbbra is kulcsfontosságú szerepet játszik Bosznia-Hercegovina és a régió biztonsága és stabilitása szempontjából; egy esetleges jövőbeli bővítés fényében kiemeli, hogy uniós szinten hatékonyabb döntéshozatalra van szükség;
38. hangsúlyozza, hogy az újonnan elfogadott 2021–2027-es Előcsatlakozási Támogatási Eszköznek (IPA III) támogatnia kell a régió európai jövőjébe való hosszú távú beruházást, és hogy az eszköz továbbfejlesztett feltételrendszerét hatékonyan kell

kihasználni konkrét eredmények elérése érdekében; üdvözli a demokráciával, az emberi jogokkal és a jogállamisággal kapcsolatos szigorúbb feltételrendszert a korszerűsített IPA III keretében; üdvözli a Nyugat-Balkánra vonatkozó gazdasági és beruházási tervet, és kéri annak azonnali végrehajtását a térség hosszú távú fellendülésének és gazdasági növekedésének, valamint fenntartható konnektivitásának elősegítése érdekében, közelebb hozva a Nyugat-Balkánt az EU egységes piacához;

39. ismételten szilárd támogatásáról biztosítja a keleti partnerség országait, különösen a nemzetközileg elismert határaikon belüli függetlenségüket, szuverenitásukat és területi integritásukat, valamint a népek akarátának tiszteletben tartását illetően; szorgalmazza a Grúziával, Moldovával és Ukrajnával kötött társulási megállapodások, valamint az Örményországgal kötött átfogó és megerősített partnerségi megállapodás teljes körű végrehajtását; hangsúlyozza, hogy folytatni kell az EU és Azerbajdzsán közötti átfogó és megerősített partnerségi megállapodásról szóló tárgyalásokat; sürgeti a keleti partnerség országait, és különösen azokat, amelyek a demokrácia és az európai integráció útja mellett döntöttek, hogy biztosítsák az alapvető szabadságok, az emberi jogok és a jogállamiság tiszteletben tartását és folytassák a szükséges társadalmi, gazdasági és politikai reformok végrehajtását; üdvözli a Bizottság 2020. március 18-i, „A keleti partnerségre vonatkozó szakpolitika 2020 után – A reziliencia erősítése – a mindenki számára előnyös keleti partnerség” című közös közleményét(JOIN(2020)0007); megismétli, hogy az EU további integrációhoz nyújtott támogatásának feltétele az e reformok terén elért konkrét előrelépés; támogatja a feltételeesség és a differenciálás uniós elvét, beleértve az ösztönzőket is; hangsúlyozza, hogy a keleti partnerség országainak sikere csak az uniós integrációs folyamattal igazolható és szilárdítható meg, és az orosz nép számára is megmutathatja, hogy az európai típusú reformok milyen társadalmi-gazdasági előnyökkel járhatnak; felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy használják fel a keleti partnerség közelgő csúcstalálkozóját arra, hogy határozott támogatási üzenetet küldjenek partnereinknek; felszólítja az EU vezetőit, hogy a 2021 júniusában javasolt gazdasági és beruházási terv keretében nyújtott finanszírozáson keresztül biztosítsák, hogy az öt hosszú távú cél és a 2025-re vonatkozó tíz új célkitűzés valóban hozzájáruljon a Covid19-világjárványból való társadalmi és gazdasági kilábaláshoz, erősítse a gazdasági kapcsolatokat, és kereskedelmi útvonalakat hozzon létre az EU és a partnerországok között;

40. elítéli Oroszország és más külső szereplők közvetlen és közvetett részvételét a fegyveres konfliktusokban, valamint a hibrid támadásokban, megszállásokban és katonai csapatösszevonásokban a régió belüli vagy a régióval közös határain; hangsúlyozza, hogy a közelünkben lévő folyamatos fenyegetés megköveteli mind az EU, mind a NATO fizikai jelenlétét a térségben; támogatja az EU és a keleti partnerség országai közötti együttműködés megerősítését a biztonság és a védelem területén, különös tekintettel a regionális konfliktusok békés rendezésének előmozdítására, a hibrid fenyegetések, a kibertámadások, a dezinformációs és propagandakampányok és a demokratikus folyamatokba való, harmadik fél általi beavatkozások megszüntetésére, valamint a társadalmi reziliencia növelésére; elismeri, hogy a három társult partner közeledik a közös kül- és biztonságpolitikához, és támogatja a fokozott együttműködést a közös biztonság- és védelempolitika területén, beleértve a PESCO-ban való részvételt is, amennyiben teljesülnek a feltételek;

41. mélyen aggasztja a belarusz helyzet; a lehető leghatározottabban elítéli a békés tüntetők

elleni erőszakos cselekményeket, és felszólít a 2020. augusztus 9-i úgynevezett elnökválasztás előtt és után bebörtönzött valamennyi politikai fogoly azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátására és az összes vád ejtésére; megismétli, hogy nem ismeri el Aljakszandr Lukasenkat Belarusz elnökének; felhívja a Tanácsot, hogy haladéktalanul és a nemzetközi partnerekkel szoros együttműködve vezesse be a lehető legszigorúbb és legszélesebb körű szankciókat a belarusz választási csalás, erőszak és elnyomás valamennyi belarusz elkövetőjével, valamint az EU külső határainak illegális átlépését elősegítő tevékenységeket szervező vagy azokhoz hozzájáruló személyekkel és szervezetekkel szemben; felhívja a Tanácsot, hogy folytassa a diktátor és rezsimje elszigetelésére irányuló nemzetközi koordinációt; határozottan elítéli a Lukasenka-rezsim hibrid támadásait az Unió ellen, beleértve az irreguláris migránsok bevetését az EU külső határainál, és a nemzetközi normákat megsértve az emberek eszközként használatát politikai céllal; sürgeti az EU-t és tagállamait, hogy az uniós joggal és a nemzetközi kötelezettségekkel összhangban gyorsan reagáljanak a felmerülő fenyegetésekre, és igazítsák hozzá a KKBP-t, valamint a migrációs és menekültügyi politikáit az új kihívásokhoz; szolidaritást vállal az ilyen fenyegetésekkel szembesülő tagállamokkal; hangsúlyozza megingathatatlan támogatását a demokratikus Belarusz mellett, valamint a belarusz civil társadalom és a demokratikus ellenzék képviselőivel folytatott megerősített együttműködés fontosságát; hangsúlyozza a Parlament által indított, a Belaruszban tapasztalható büntetlenség elleni küzdelemmel foglalkozó platform fontosságát, és szorgalmazza, hogy minden rendelkezésre álló jogi eszközt használjanak fel Lukasenka és rezsimje tagjainak bíróság elé állítása érdekében;

42. hangsúlyozza, hogy a régió stabilitása és jóléte, valamint a regionális hatalmak befolyásának és beavatkozásának ellensúlyozása érdekében nagyobb uniós és tagállami szerepvállalásra van szükség a Dél-Kaukázusban; üdvözli az Európai Tanács elnökének a grúziai politikai válság enyhítése melletti elkötelezettségét; úgy véli, hogy ez az EU vezető szerepvállalását példázza, és hasonló megközelítést szorgalmaz a keleti partnerség térségében és azon túl kialakult válság- és konfliktushelyzetekben; támogatja Grúzia területi integritását, és elítéli a grúz területek orosz megszállását, beleértve Abháziát és Dél-Oszétiát; emlékezteti Oroszországot a 2008-as tűzszüneti megállapodásból eredő nemzetközi kötelezettségeire, amelyet a francia elnökség alatt az EU közvetítésével kötött; felszólítja Oroszországot, hogy tanúsítson konstruktív magatartást, és tegye lehetővé az előrelépést a genfi nemzetközi tárgyalásokon; felszólítja Oroszországot, hogy hagyjon fel az emberi jogi jogsértésekkel a megszállt grúziai területeken, és emlékezteti az Oroszországi Föderációt a „tényleges ellenőrzést” gyakorló hatalomként fennálló jogi kötelezettségére, amint azt az EJEB *Grúzia kontra Oroszország* ügyben hozott ítélete is megállapítja⁷; elítéli a megszálló erők provokációit, beleértve a grúz állampolgárok elrablását, a gyilkosságokat, az illegális fogva tartásokat, valamint az állandó határellenőrzést; felhívja az EU-t, annak tagállamait és az alelnököt/főképviselet, hogy aktívan vegyenek részt egy Örményország és Azerbajdzsán közötti tartós megoldás megvalósításában Hegyi-Karabahkal kapcsolatban, és akadályozzák meg a feszültségek további eszkalálódását a régióban, különösen azáltal, hogy nyomást gyakorolnak Azerbajdzsánra és Örményországra a háború lezárását követő kérdések tisztázása érdekében, beleértve a határok kijelölését és a még bebörtönzött hadifoglyok szabadon bocsátását; megjegyzi, hogy az EBESZ minszki csoportja továbbra is az egyetlen nemzetközileg elismert

⁷ Az Emberi Jogok Európai Bíróságának 2021. január 21-i ítélete, *Grúzia kontra Oroszország* (II).

formája a konfliktus rendezésének a területi integritás, az erő alkalmazásáról való lemondás, az önrendelkezés és az egyenlő jogok, valamint a konfliktusok békés rendezése elvei alapján; szorgalmazza, hogy a csoport mielőbb térjen vissza közvetítő szerepéhez;

43. megismétli, hogy elítéli Oroszország Ukrajnával szembeni agresszív politikáját, nevezetesen a Donyec-medencében működő fegyveres alakulatok folyamatos pénzügyi és katonai támogatását, a Krími Autonóm Köztársaság és Szevasztopol városának jogellenes megszállását, az Azovi-tenger blokádját, valamint a katonai jelenlétet Ukrajna keleti határán és a Krím félszigeten; üdvözli a krími platform megnyitását, és felszólítja az uniós intézményeket, a tagállamokat és minden hasonlóan gondolkodó partnert, hogy aktívan vegyenek részt ebben az Ukrajna területi integritásának helyreállítását célzó kezdeményezésben; megismétli, hogy támogatja a krími tatárok Mejliszét mint a krími tatár népek egyetlen nemzetközileg elismert képviselői szervét, és elismerését fejezi ki a megszállt Krímben élő ukrán állampolgárok, különösen a krími tatárok rendíthetetlen kiállása iránt; a kelet-ukrajnai katonai konfliktus lezárása érdekében a minszki folyamat újjáélesztését szorgalmazza; támogatja az Ukrajnának biztosított folyamatos segítségnyújtást a biztonsági ágazat és a katonai reformok terén, és mérlegeli az ukrán tisztek katonai képzésének lehetőségét is; elismeri az EU–Ukrajna kiberbiztonsági párbeszéd első találkozóját; üdvözli az EU ukrajnai katonai tanácsadó és kiképző missziójáról szóló vitát, és támogatja azt;

44. üdvözli a Bizottság és az alelnök/főképviseelő 2021. február 9-i közös közleményét a déli szomszédsággal való megújított partnerségről⁸, és támogatja a békét, a stabilitást és a fellendülést, valamint a demokratikus elveket a régióban; felhívja a Bizottságot, hogy teljes mértékben hajtsa végre az e közös közleményben felvázolt kezdeményezéseket; sajnálja, hogy 25 évvel az úgynevezett barcelonai folyamat elindítása után még nem zárult le a déli szomszédság mediterrán országaival közös jólét, stabilitás és szabadság térségének kiépítése; megismétli azonban a teljes európai szomszédságpolitikának az EU-val szomszédos külföldi országok számára rendelkezésre bocsátott finanszírozás és támogatás tekintetében

való (EU) mélyreható felülvizsgálatára irányuló felhívását annak biztosítása érdekében, hogy a szomszédsági partnerek előrehaladást érjenek el a reformok terén, és elkötelezzék magukat az EU-val folytatott szoros párbeszéd és együttműködés mellett, biztosítva a testre szabott politikákat;

45. emlékeztet az EU elkötelezettségére a közel-keleti békefolyamatban és a felek közötti megállapodás megkötése iránt, beleértve a végleges jogállásról szóló megállapodás kérdését is, különös tekintettel arra, hogy meg kell őrizni a helyszíni feltételeket a két állam elvén alapuló békés megoldáshoz, amely az 1967-es határokon alapul, és amely szerint Jeruzsálem mindkét állam fővárosa, és biztosítja Izrael, valamint egy független, demokratikus, területileg összefüggő és életképes palesztin állam együttélését békében és biztonságban, az önrendelkezési jog alapján és a nemzetközi jog teljes körű tiszteletben tartásával; ennek szellemében a nemzetközi közösség támogatásával a két fél közötti kézzelfogható eredmények elérését célzó, valódi béketörekvések újakezdését szorgalmazza; felszólítja az EU-t, hogy fokozza szerepvállalását az izraeli-

---

⁸ JOIN(2021)0002.

palesztin békefolyamat újraélesztése érdekében, többek között bizalomépítő intézkedések, regionális párbeszéd és a térségben folytatott megerősített transzatlanti együttműködés révén, valamint azáltal, hogy jobban kihasználja befolyását mindkét fél felé;

46. felszólít az olyan intézkedések megszüntetésére, amelyek aláássák a kétállami megoldás életképességét a helyszínen, mint amilyen különösen az izraeli telepek építése, valamint a palesztin házak és infrastruktúrák lerombolása a megszállt Ciszjordániában, beleértve Kelet-Jeruzsálemet is; politikai megoldást sürget a Gázai övezet blokádjának megszüntetésére és a humanitárius válság enyhítésére, beleértve a biztonsági garanciákat az Izrael elleni erőszak megakadályozására; határozottan elítéli a terrorizmust; hangsúlyozza a palesztinai választások fontosságát a palesztinai politikai intézmények demokratikus legitimitásának és a nép támogatásának helyreállítására szempontjából;
47. kiemeli az Ábrahám-megállapodások első évfordulóját, és hangsúlyozza azok jelentőségét a régió békéje, stabilitása és együttműködése szempontjából; felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy támogassa az Ábrahám-megállapodások végrehajtását és kiterjesztését, amelyek fontos keretet jelentenek a tartós béke eléréséhez a Közel-Keleten; elismeri az Egyesült Államok fontos szerepét;
48. súlyos aggodalmának ad hangot a libanoni helyzet miatt, és határozottan sürgeti a libanoni kormányt, hogy küldetésorientált, hiteles és elszámoltatható módon működjön, amely mentes a külföldi befolyástól; hangsúlyozza a Hezbollah és más csoportok különleges felelősségét Libanon 2019-es lakossági megmozdulásának elnyomásában és a libanoni politikai és gazdasági válságban; felszólítja Iránt, hogy tartózkodjon a libanoni belügyekbe való beavatkozástól, és kéri a libanoni szuverenitás és politikai függetlenség tiszteletben tartását; határozottan elítéli, hogy a Hezbollah Dél-Libanonból izraeli polgári területekre rakétákat lőtt ki; elutasítja Bassár el-Aszad elnöknek a konfliktus utáni Szíriában való bárminemű szerepvállalását, hivatkozva az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2254 (2015) sz. határozatára; üdvözli és támogatja azokat a bünyügyi nyomozásokat, amelyek el-Aszad és társai szerepét vizsgálják vegyi fegyverek bevetésével összefüggésben, és amelyek célja, hogy számos háborús bűncselekményért is felelősségre vonják őket; javasolja, hogy a tagállamok bővítsék ki a célzott szankciók hatálya alá tartozó személyek listáját, beleértve az Aszad-rezsim olyan polgári és katonai tisztviselőit is, akik igazolhatóan részt vettek háborús bűnökben, emberiség elleni bűncselekményekben és más súlyos jogsértésekben; ismét felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő uniós cselekvési tervet a büntetlenségről, külön fejezetet szentelve benne Szíriának; hangsúlyozza, hogy e cselekvési tervnek a háborús bűnösök EU-n belüli büntetőeljárás alá vonására irányuló tagállami források és erőfeszítések jobb koordinálására és összehangolására kell törekednie;
49. továbbra is mélyen aggódik a török kormány egyre határozottabb külpolitikája miatt, amely ismételen konfliktusokhoz vezet az ország és az EU, az egyes tagállamai, illetve a szomszédságában lévő országok között; megjegyzi, hogy a Bizottság Törökországról szóló 2021. október 19-i jelentése⁹ szerint Törökország 2021 augusztusában is csak nagyon alacsony, 14% körüli KKBP igazodási arányt tudott felmutatni; emlékeztet az

---

⁹ SWD(2021)0290.

emberi jogok és a demokrácia törökországi helyzetének hosszú távú romlására; megjegyzi, hogy a Törökországnak nyújtott uniós finanszírozásra a feltételhez kötöttség szabályai vonatkoznak, ideértve az Egyesült Nemzetek Alapokmánya, a nemzetközi jog alapelvei, valamint az európai értékek és alapelvek tiszteletben tartását is; kéri a diplomáciai párbeszéd újrafelvételét, hogy tartós megoldásokat találjanak a kelet-mediterrán térség vitáira; elismeri, hogy Törökország továbbra is kulcsfontosságú, stratégiai jelentőségű ország az EU számára, és hogy a fellépéseket fokozni kell a közös érdekek területein, külön hangsúlyt helyezve bizonyos szakpolitikai területekre, mint például az éghajlatváltozásra, a terrorizmus elleni küzdelemre, a migrációra, a biztonságra és a gazdaságra; e tekintetben üdvözli a migrációról és a biztonságról nemrégiben tartott első magas szintű párbeszédet; arra a következtetésre jut, hogy Törökország uniós csatlakozási kilátása pillanatnyilag nem reális; ezért határozottan ragaszkodik ahhoz, hogy – ha nem fordul meg sürgősen és egyértelműen a jelenlegi kedvezőtlen tendencia – a Bizottság a 2005. októberi tárgyalási kerettel összhangban tegyen javaslatot a Törökországgal folytatott csatlakozási tárgyalások hivatalos felfüggesztésére annak érdekében, hogy mindkét fél realiztikus módon, valamint strukturált és magas szintű párbeszéd keretében felülvizsgálhassa a jelenlegi keret megfelelőségét és működési képességét, és feltérképezhesse a jövőbeli kapcsolatokat lehetséges új és alternatív, átfogó modelljeit; emlékeztet arra, hogy az EU készen áll arra, hogy felhasználja rendelkezésére álló összes eszközt, hogy megvédje saját és tagállamai érdekeit, és fenntartsa a térség stabilitását;

50. hangsúlyozza az EU és az Egyesült Királyság közötti, kilépésről rendelkező megállapodás, az Írországról és Észak-Írországról szóló jegyzőkönyv, valamint a kereskedelmi és együttműködési megállapodás teljes körű végrehajtásának fontosságát; hangsúlyozza a jegyzőkönyv fontosságát a béke és a stabilitás fenntartása szempontjából, valamint az európai egységes piac integritása és megfelelő működése szempontjából; üdvözli az európai parlamenti képviselők és az Egyesült Királyság parlamentjének képviselői részvételével működő Parlamenti Partnerségi Közgyűlés létrehozására irányuló lépéseket, amint azt a megállapodás előírja; továbbra is nyitott az EU és az Egyesült Királyság közötti együttműködési keret továbbfejlesztésére és megerősítésére, ami a kül- és biztonságpolitikáról és a közös érdekű kérdésekről szóló megállapodáshoz vezethet; hangsúlyozza e tekintetben az Európai Unió és az Egyesült Királyság közötti szoros együttműködés fontosságát a nemzetközi fórumokon, különösen az ENSZ-ben, szem előtt tartva a számos közös értéket, érdeket és a földrajzi közelséget;
51. hangsúlyozza, hogy az egyenrangú felek partnersége alapján meg kell erősíteni az EU és az USA közötti transzatlanti együttműködést a közös értékekre és célkitűzésekre, valamint a vezetés és felelősség terén a partnerség elvére alapozva, ugyanakkor tiszteletben tartva a másik fél autonómiáját, érdekeit és törekvéseit; üdvözli ezzel összefüggésben a 2021. évi EU–USA csúcstalálkozó „A megújított transzatlanti partnerség felé” című nyilatkozatát, amely jó alapot nyújt egy ambiciózus transzatlanti menetrendhez; teljes mértékben támogatja a szinergiákat és a közös kül- és biztonságpolitikai célkitűzéseket az EU–USA transzatlanti párbeszéd keretében folytatott együttműködés további elmélyítése révén, az olyan fő globális kihívások kezelése érdekében, mint az éghajlatváltozás, valamint az autoriter és totalitárius rezsimek jelentette fenyegetés; üdvözli a Transzatlanti Kereskedelmi és Technológiai Tanács létrehozását; ajánlja, hogy rendszeresen kerüljön sor EU–USA csúcstalálkozóra

annak érdekében, hogy a legmagasabb szintű, nélkülözhetetlen transzatlanti együttműködés lendülete fennmaradjon; megismétli, hogy támogatja a mindkét fél külpolitikai vezetői által vezetett Transzatlanti Politikai Tanács létrehozását; hangsúlyozza, hogy az erős transzatlanti kapcsolat azt is megköveteli, hogy az EU is továbbfejlessze a cselekvéshez szükséges képességeit; hangsúlyozza, hogy az EU-nak gyorsan alkalmazkodnia kell az Egyesült Államok globális szinten változó szerepéhez annak érdekében, hogy megvédje alapvető érdekeit és megvalósítsa külpolitikai céljait; hangsúlyozza, hogy az EU-nak és az USA-nak össze kell egyeztetnie a terrorizmus és a radikalizálódás elleni küzdelemre irányuló erőfeszítéseiket, és biztosítani kell, hogy az erőfeszítéseket a szükséges források támogassák; felhívja az EU-t és az USA-t, hogy együttműködve foglalkozzanak a kulturális örökség védelméről és megőrzéséről szóló rendszeres és növekvő fenyegetésekkel, különösen a konfliktusövezetekben;

52. hangsúlyozza, hogy az EU Afrikával fenntartott kapcsolatai rendkívül fontosak ahhoz, hogy választ adjanak a szükségletekre, és kiaknázzák a partnerországokban rejlő nagy lehetőségeket, valamint érvényesítsék a közös érdekeket; hangsúlyozza, hogy az EU-val szomszédos kontinenshez fűződő kapcsolatnak tükröznie kell a közös sorsot, és arra kell összpontosítani, hogy hiteles perspektívát teremtsen, különösen a legújabb generációk számára; üdvözli a Bizottság és az alelnök/főképviselet közös 2020. március 9-i közleményét az Afrikával kapcsolatos átfogó stratégiáról¹⁰, és megismétli felhívását, hogy túl kell lépni az adományozó és a kedvezményezett közötti kapcsolaton, és előnyben kell részesíteni a valódi partnerséget, amelynek középpontjában a humán fejlődés és a természeti erőforrások védelme áll; e tekintetben ragaszkodik a Bizottság és az alelnök/főképviselet felhívására arra, hogy mélyítsék el az EU afrikai partnereivel folytatott megbeszéléseket – mind az egyes országokkal, mind pedig a regionális szervezetekkel, például az Afrikai Uniót alkotó regionális gazdasági mechanizmusokkal és regionális gazdasági közösségekkel; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy támogassák az Afrikai Uniót és annak regionális összetevőit a konfliktusmegelőzés és konfliktuskezelés hatékony biztonsági struktúrájának létrehozására irányuló erőfeszítéseikben, többek között az afrikai készenléti erők és regionális komponenseik működésének átfogó támogatása révén; a fenntartható fejlődési célok szigorú végrehajtását szorgalmazza az EU és Afrika közötti kapcsolatok minden területén; üdvözli a Cotonou utáni megállapodás 2021. áprilisi megkötését, valamint az Unió és az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Szervezete közötti kapcsolatok megerősítését és a fenntartható fejlődési menetrenddel kapcsolatos többoldalú fórumokon folytatott együttműködés fokozását; aggódalmát fejezi ki amiatt, hogy késik a Cotonou Megállapodást követő megállapodás aláírása; tudomásul veszi az afrikai országokkal kötött visszafogadási megállapodásokat;
53. súlyos aggodalmának ad hangot a Száhel-övezetben a számtalan civil biztonságát és életfeltételeit csökkentő, fokozódó bizonytalanság és az iszlamista fegyveresek által elkövetett támadások növekvő száma miatt, amelyek súlyos hatást gyakorolnak a régióra, különösen Mali és Burkina Faso területén; felszólítja az EU-t és a Száhel-övezet G5-országait, hogy lépjenek fel annak érdekében, hogy megakadályozzák a tágabb régió biztonságának összeomlását; üdvözli e tekintetben a NATO és Mauritánia közötti megújult partnerséget, amely az EU fő regionális szövetségese, és amelynek erői a terrorizmus elleni küzdelem frontvonalában vannak a térségben; elítéli a katonai és

---

¹⁰ JOIN(2020)0004.

biztonsági magánvállalatok afrikai jelenlétét, különösen a Wagner-csoportot, amely széles körben megsértette az emberi jogokat, miközben a nem demokratikus államok érdekeit támogatta; kitart amellett, hogy az EU–Afrika stratégiát egy olyan integrált megközelítés révén kell naprakésszé tenni, amely képes biztosítani a biztonságot és a fejlődést a Száhel-övezet aggasztó helyzetének stabilizálása érdekében, figyelembe véve a 2021. év fejleményeit, valamint tekintettel a régióban tapasztalható növekvő instabilitásra és arra, hogy az itt zajló események nemcsak Afrikára, hanem az EU-ra és tagállamaira is jelentős hatást gyakorolnak; ennek fényében hangsúlyozza, hogy a Száhel-övezetben és Afrika más részein a dzsihádisták tényerése elleni küzdelem érdekében a védelem, a fejlesztés és a béketeremtés területén együtt kell működni egy stratégia kidolgozásában;

54. mély aggodalmát fejezi ki az oroszországi fejlemények miatt, és megismétli, hogy az EU érdeke a szabadság, a stabilitás és a béke fenntartása az európai kontinensen és azon túl is; úgy véli, hogy az EU-nak együtt kell működnie és szorosan egyeztetnie kell a NATO-val és más partnerekkel, hogy visszatartsa Oroszországot attól, hogy destabilizáló és felforgató lépéseket tegyen Európában, konkrétan a Baltikumban és Kelet-Európában, beleértve a választásokba való beavatkozást, a dezinformációs kampányokat és a szélsőjobboldali pártok támogatását; hangsúlyozza, hogy növelni kell az orosz hatóságok által a saját polgárai elnyomásáért fizetett árat; sajnálja, hogy az orosz katonai erők a nemzetközi jogot megsértve továbbra is megszállva tartják Ukrajna és Grúzia egyes részeit, hogy továbbra is jelen vannak a Moldovai Köztársaságban, és hogy Oroszország továbbra is destabilizálja a békét és a biztonságot a régióban, valamint aktívan alkalmaz hibrid intézkedéseket az európai demokráciák ellen; aggodalmát fejezi ki a nyugat-balkáni térségben zajló orosz beavatkozás miatt, amelyet hibrid taktikával hajtanak végre, beleértve a dezinformációs kampányokat is, amelyek célja az EU szerepének és az egyes országok európai jövő iránti elkötelezettségének aláásása; hangsúlyozza, hogy ebben az összefüggésben egységes álláspontot kell képviselni az EU politikájával kapcsolatban, beleértve a szankciók végrehajtását; ezért felszólítja a Bizottságot, hogy szorosabban hangolja össze Oroszország-stratégiáját a tagállamokkal, hogy az EU egységesen lépjen fel az orosz fenyegetésekkel szemben; hangsúlyozza, hogy a Parlament azt ajánlotta az EU-nak, hogy a tagállamokkal együtt vizsgálja felül az EU Oroszországgal kapcsolatos politikáját, és dolgozzon ki átfogó uniós stratégiát vele szemben; sürgeti az EU-t, hogy dolgozzon ki stratégiát az EU és a demokratikus Oroszország közötti jövőbeli kapcsolatokra vonatkozóan, amely világosan megmutatná az orosz nép számára, hogy az ilyen kapcsolatok milyen előnyökkel járhatnak; hangsúlyozza, hogy az Oroszországgal fenntartott kapcsolatokban mindaddig nem lehet lényeges változás, amíg az EU-val és szomszédaival szemben agresszív politikát folytat; megismétli, hogy az EU-nak egyértelművé kell tennie: amennyiben Oroszország folytatja a Belarusszal kapcsolatos jelenlegi politikáját, az EU kénytelen lesz újabb korlátozó és visszatartó intézkedéseket hozni Oroszországgal szemben; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy Oroszország ismételtén megsértette a fegyverzet-ellenőrzési megállapodásokat és normákat, ami a közepes hatótávolságú nukleáris erőkről szóló szerződés (INF-szerződés) összeomlásához vezetett, továbbá hogy megsértette a vegyifegyver-tilalmi egyezményt azzal, hogy katonai ideggázokat vet be mind belföldön, mind pedig az EU területén; hangsúlyozza, hogy nyomást kell gyakorolni az Oroszországi Föderációra a nemzetközi jog és a nemzetközi szerződések betartása érdekében; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy Oroszország geopolitikai nyomásgyakorlási eszközként használja fel az energiaforrásokat, különösen a

tagállamok Ukrajnán keresztül történő gázellátását, és felszólít az Oroszországtól való energiafüggőség minimalizálására az energiaforrások és útvonalak diverzifikációjának ösztönzésével; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg az európai energiabiztonságot, különösen a jelenleg csúcson lévő gáz- és villamosenergia-árak fényében; sürgeti az EU-t, hogy szorosabban működjön együtt az orosz néppel, többek között egy világosan meghatározott „együtműködési” célkitűzés kidolgozása révén, amelynek nemcsak a Kremllel való hagyományos szelektív együtműködésre kell összpontosítania, hanem az orosz ellenzékkel és civil társadalommal való „stratégiai” és dinamikusabb együtműködésre is;

55. hangsúlyozza, hogy az Északi-sarkvidék stratégiai és geopolitikai jelentőséggel bír az EU számára, és hogy az EU elkötelezett amellett, hogy felelős szereplőként a régió hosszú távú fenntartható és békés fejlődésére törekedjen; hangsúlyozza az Északi-sarkvidék előtt álló kihívások sajátos összetettségét, amelyek nagyobb uniós szerepvállalást és megoldásokat igényelnek, figyelembe véve az Északi-sarkvidék lakosainak – köztük az őslakos népeknek – a tudását és szándékait is; e tekintetben üdvözi a békés, fenntartható és prosperáló Északi-sarkvidékre irányuló fokozottabb uniós szerepvállalásról szóló, 2021. október 13-i közös közleményt¹¹; felhívja az összes érdekelt felet, hogy reagáljanak az éghajlatváltozás Északi-sarkvidékre gyakorolt rendkívül riasztó hatásaira és következményeire; kiemeli, hogy az Északi-sarkvidék militarizációjának lehetősége jelentős biztonsági kockázatokat rejt magában a régióban és azon túl, és aggodalmát fejezi ki a globális biztonsági problémáknak az Északi-sarkvidékre való esetleges továbbgyűrűzése és az Északi-sarkvidéken való fokozatos és jelentős orosz katonai jelenlét, valamint a régióra irányuló, átfogó kínai fejlesztési és infrastrukturális kezdeményezések és törekvések hatása miatt; megjegyzi, hogy az Északi-sarkvidék kulcsfontosságú szerepet játszik Európa egészének biztonságában; hangsúlyozza, hogy az EU-nak világos elképzeléssel kell rendelkeznie az Északi-sarkvidék biztonsági kérdésekben betöltött szerepéről és a NATO-val folytatott jó együtműködésről; kiemeli a nemzetközi jog és megállapodások tiszteletben tartásának fontosságát, amelyek célja, hogy az Északi-sarkvidék olyan térség maradjon, ahol nincsenek feszültségek; e tekintetben kéri, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet az első sarkvidéki üvegszál kábelre, amely az internet idegrendszerének része, és amely egyre inkább nemzetközi hírszerzési műveletek tárgyát képezi; ösztönzi az Északi-sarkvidéki Tanács tagjait, hogy foglalkozzanak a fokozódó militarizációval, és keressenek platformokat ennek megfelelő kezelésére az Északi-sarkvidéki Tanács tagországaival és egyéb országokkal egyaránt; támogatja, hogy az EU fokozza erőfeszítéseit annak érdekében, hogy megfigyelői státuszt kapjon az Északi-sarkvidéki Tanácsban;
56. kiemeli, hogy Kína az EU együtműködési és tárgyalópartnere, de egyben egyre több területen versenytárs és rendszerszintű rivális is; megismétli az új EU–Kína stratégiáról szóló 2021. szeptember 16-i állásfoglalásában¹² is szereplő, arra irányuló felhívását, hogy az EU dolgozzon ki határozottabb, átfogóbb és koherensebb Kína-stratégiát, amely egyesíti az összes tagállamot, és az EU egészének érdekében alakítja az egyre határozottabban fellépő és intervencionista Kínával fenntartott kapcsolatokat; hangsúlyozza, hogy ennek a stratégiának elő kell mozdítania a szabályokon alapuló többoldalú rendet, középpontjában az uniós értékek és érdekek védelme kell, hogy

¹¹ JOIN/2021/0027.

¹² Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0382.

álljon, és – ahol lehetséges – az együttműködés három elvén kell alapulnia, szükség esetén versenyezve és szükség esetén konfrontálódva; nagyobb együttműködésre szólít fel a demokratikus országok között a Kínai Kommunista Párt növekvő magabiztosságának és elnyomó jellegének kezelése érdekében;

57. határozottan támogatja, hogy Tajvan észszerű módon, megfigyelőként vegyen részt a nemzetközi szervezetek ülésein, mechanizmusában és tevékenységeiben, és támogatja a mélyebb EU–Tajvan együttműködést, amely magában foglal egy kétoldalú beruházási megállapodást is; felszólítja az alelnököt/főképviseletet és a Bizottságot, hogy a kétoldalú gazdasági kapcsolatok elmélyítését célzó tárgyalások előkészítéseként sürgősen kezdjék meg a tajvani hatóságokkal a kétoldalú beruházási megállapodásról szóló hatásvizsgálatot, nyilvános konzultációt és a kétoldalú beruházási megállapodást megalapozó tanulmány kidolgozását; komoly aggodalommal állapítja meg a regionális kritikus pontokon, például a Dél- és Kelet-Kínai-tengeren és a Tajvani-szorosban a közelmúltban végrehajtott erődemonstrációt, valamint a fokozódó feszültséget; komoly aggodalmát fejezi ki Kína folyamatos katonai manőverei miatt a Tajvani-szorosban, beleértve a Tajvan ellen irányuló vagy a tajvani légvédelmi azonosító övezetben zajló katonai manővereket; felszólítja a Kínai Népköztársaságot, hogy hagyjon fel a katonai kardcsörtetéssel, amely komoly veszélyt jelent a Tajvani-szorosban és az indiai-csendes-óceáni térségben a békére és stabilitásra; megismétli, hogy a Kína és Tajvan közötti kapcsolatot konstruktív módon, párbeszéd útján kell fejleszteni; hangsúlyozza, hogy ellenez minden olyan egyoldalú fellépést, amely alááshatja a Tajvani-szoros jelenlegi helyzetét; hangsúlyozza, hogy a Tajvani-szoros két oldalán lévő felek közötti kapcsolatok megváltoztatása nem történhet a tajvani polgárok akarata ellenére; sürgeti az EU-t és a tagállamokat, hogy vállaljanak proaktív szerepet a hasonlóan gondolkodó nemzetközi partnerekkel való együttműködésben, hogy a Tajvani-szoros két partján a békére és a stabilitásra törekedjenek, valamint hogy Tajvanon partnerségeket alakítsanak ki a demokratikus kormányval;
58. határozottan elítéli a Kínában zajló, az etnikai és vallási kisebbségekkel szembeni emberi jogi jogsértéseket, amelyek főként a muszlim ujgurok, a keresztények és a tibetiek ellen irányulnak, ugyanakkor elítéli a demokrácia és a szabadságjogok elleni erőszakos fellépést Makaóban és Hongkongban, többek között a drákói szigorúságú nemzetbiztonsági törvény 2020-as bevezetése révén; elítéli a Kína által a Dél- és Kelet-kínai-tengeren tanúsított agresszív magatartását, amely károsan hat a hajózás szabadságára, valamint Kína revizionista hozzáállását Kelet-Ázsiában, ami számos határvillongáshoz vezetett szomszédaival;
59. megismétli, hogy határozottan elítéli a kínai hatóságok által több európai személy és szervezet, köztük öt európai parlamenti képviselő ellen bevezetett alaptalan és önkényes szankciókat; ismételten felszólítja a kínai kormányt, hogy szüntesse meg ezeket a teljesen indokolatlan korlátozó intézkedéseket;
60. elítéli a Kínai Népköztársaság hongkongi intézkedéseit, és hangsúlyozza, hogy Hongkong autonómiájának Peking általi folyamatos aláásása nemcsak Kína kétoldalú szerződéses kötelezettségeivel és a nemzetközi joggal ellentétes, hanem Peking hiteles partneri szerepét is megkérdőjelezi; megerősíti elkötelezettségét az EU globális emberi jogi szankciórendszer keretében a hongkongi és hszincsiangi emberi jogi jogsértésekben részt vevő kínai tisztviselőkkel szembeni célzott szankciók mellett, és

sürgeti a Tanácsot, hogy fogadjon el célzott szankciókat, többek között utazási tilalmakat és a vagyoni eszközök befagyasztását hongkongi és kínai személyekkel és szervezetekkel szemben az emberi jogok és a nemzetközi jog hongkongi súlyos megsértése miatt Hongkongban; felhívja azokat a tagállamokat, amelyek továbbra is hatályos kiadatási megállapodással rendelkeznek Kínával és Hongkonggal, hogy függesszék fel az egyének kiadatását minden olyan esetben, amikor egy személyt a kiadatása kínzás vagy kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés veszélyének teszi ki, amennyiben ez az egyén politikai indíttatású vádakkal szembesülne, vagy olyan helyzetekben, amikor az intézkedések az etnikai kisebbségeket, a hongkongi demokráciapárti ellenzék képviselőit és általában a másként gondolkodókat célozzák, és amennyiben ez sértené az emberi jogokról szóló európai egyezmény szerinti uniós kötelezettségeket;

61. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU transzatlanti partnereihez csatlakozva független külső vizsgálatot folytasson a kínai Vuhanból származó Covid19-vírus eredetének feltárására, hogy feltárja a kül- és biztonságpolitikát közvetlenül érintő jövőbeli globális katasztrófák megelőzéséhez szükséges válaszokat és felismeréseket;
62. elítéli a Kínai Kommunista Párt által Litvániával és más uniós tagállamokkal és partnerekkel szemben alkalmazott kényszert, és nagyobb szolidaritásra szólít fel a KKP által kényszerített országokkal, többek között együttműködve demokratikus szövetségeseinkkel abban, hogy megnyissuk piacainkat a KKP gazdasági kényszerétől sújtott gazdaságok előtt;
63. üdvözlí, hogy a Bizottság elnöke bejelentette, hogy új közös közleményt kíván benyújtani a Perzsa-öböl térségével való partnerségről; felhívja az EU-t, hogy terjesszen elő koherens stratégiát a régióban való kiegyensúlyozott uniós szerepvállalásra vonatkozóan, amelynek fő stratégiai célkitűzése a regionális biztonság és együttműködés előmozdítása; megjegyzi, hogy ennek a szerepvállalásnak törekednie kell arra, hogy szinergiákat alakítson ki a regionális szereplők – például a bagdadi együttműködési és partnerségi konferencia – erőfeszítéseivel, többek között azáltal, hogy az EU fokozottan támogatja a tudományos, civil társadalmi, vallási vezetők és más szereplők részvételével zajló, informális párbeszéd kezdeményezéseit; bátorítja az Irán és Szaúd-Arábia közötti feszültségek enyhítését, és felszólítja mindkét országot, hogy mielőbb vigyék végbe a teljes körű diplomáciai kapcsolatok helyreállítását; megismétli, hogy az EU prioritása az átfogó közös cselekvési terv (Joint Comprehensive Plan of Action, JCPOA) újjáélesztése Európa és a régió biztonsága érdekében; emlékeztet arra, hogy továbbra is az átfogó közös cselekvési terv az egyetlen módja Irán aggasztó nukleáris tevékenységei leállításának; elismerését fejezi ki a kül- és biztonságpolitikai főképvisező/alelnök és az EKSZ által az Egyesült Államok és Irán közötti közvetítésben az átfogó közös cselekvési terv (JCPOA) újjáélesztésére irányuló erőfeszítések során játszott szerepért; felszólítja az Egyesült Államokat és Iránt, hogy folytassanak érdemi tárgyalásokat annak érdekében, hogy visszatérjenek az átfogó közös cselekvési terv betartásához; ragaszkodik ahhoz, hogy az átfogó közös cselekvési terv újjáélesztése felé vezető út során Irán teljes mértékben visszatérjen a terv szerinti kötelezettségeihez, és az USA feloldja a tervvel kapcsolatos összes amerikai szankciót; megjegyzi, hogy foglalkozni kell Irán által a Közel-Keleten és azon kívül folytatott szélesebb körű rosszindulatú és destabilizáló tevékenységgel, beleértve az uniós tagállamok területén folytatott tevékenységét is; hangsúlyozza, hogy az Iránnal kötött valamennyi

megállapodásnak elegendő biztosítékot kell tartalmaznia arra, hogy Irán ne juthasson nukleáris fegyverekhez; súlyos aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a jelentések szerint a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség (NAÜ) nem fér hozzá az iráni létesítményekben és helyszíneken lévő megfigyelő és felügyeleti berendezéseikhez, ami nagymértékben akadályozza a NAÜ-t abban, hogy ellenőrizze és figyelemmel kísérelje Irán nukleáris tevékenységeit, továbbá amiatt, hogy a biztosítékok kérdései az elmúlt két évben továbbra is megoldatlanok maradtak; elítéli az Irán által saját népe ellen elkövetett emberi jogi jogsértéseket, a ballisztikus rakéta-programját és a régióban folytatott terrorista tevékenységét;

64. hangsúlyozza, hogy az afganisztáni helyzet arra figyelmezteti az EU-t, hogy értékelje újra a külföldi nemzetépítéssel kapcsolatos nemzetközi megközelítést, és stratégiaileg alakítsa át külpolitikájának integrált megközelítését, növelje a globális biztonság terén betöltött felelősségét, és törekedjen nagyobb szuverenitásra kül- és biztonságpolitikájában; aggodalmát fejezi ki az afganisztáni drámai humanitárius, politikai, gazdasági és biztonsági helyzet miatt, különös tekintettel arra, hogy minden harmadik afgán súlyos éhezéssel szembesül; felszólítja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy fokozzák a humanitárius segítségnyújtást, és minden rendelkezésre álló eszközt használjanak fel annak biztosítására, hogy a veszélyeztetett afgánok védelemhez jussanak; hangsúlyozza, hogy a tálib rezsimnek felelősséget és elszámoltathatóságot kell vállalnia az emberi élet és a tulajdon védelméért, valamint a biztonság, a közrend és a közszolgáltatások helyreállításáért; megismétli, hogy az afgán nők és lányok, az afgán civil társadalommal összefüggő szakmákat folytató emberek, az emberijog-védők, a politikai aktivisták, újságírók, kutatók, művészek, vallási és etnikai kisebbségek és más veszélyeztetett csoportok, hasonlóan minden afgán emberhez megérdemlik, hogy biztonságban és méltóságban éljenek, teljes körűen hozzáférjenek az oktatáshoz és a közélethez, továbbá üdvözli jogaik és szabadságaik széles körű nemzetközi támogatottságát; szorgalmazza a veszélyeztetett afgánok további evakuálását, különös tekintettel a női bírúk, az emberijog-védők, az újságírók, a helyi alkalmazottak és más, a demokrácia és az alapvető szabadságjogok előmozdítása érdekében végzett tevékenységük miatt veszélyeztetett személyek evakuálására; felhívja az EU-t, hogy őrizze meg az elmúlt 20 év eredményeit, és biztosítsa, hogy Afganisztán ne váljon újra terrorista csoportok biztonságos menedékhelyévé; felhívja az EU-t, hogy alaposan vizsgálja meg a 20 éven át tartó afganisztáni szerepvállalását, és vonja le annak tanulságait, valamint haladéktalanul dolgozzon ki átfogó, e tanulságokon alapuló uniós stratégiát Afganisztánra és a környező országokra vonatkozóan; hangsúlyozza a szomszédos és regionális országokkal való együttműködés fontosságát a globális biztonság és a regionális stabilitás biztosítása érdekében, szem előtt tartva ugyanakkor, hogy Afganisztán nem minden szomszédjának és nem minden regionális hatalomnak a céljai egyeznek meg az Egyesült Államok vezette koalíció céljaival; e tekintetben kiemeli, hogy egyes országok fontos szerepet játszanak az európai polgárok hazatelepítésében és a súlyos nehézségekkel küzdő afgán állampolgárok evakuálásában, különösen a jelentős diplomáciai nyomás révén, amelyet ezen országok gyakorolnak a tálib erőkkel szemben;
65. üdvözli az EU megújított elkötelezettségét az indiai-csendes-óceáni térség iránt, és elismeri annak növekvő jelentőségét az EU érdekei vonatkozásában, ahogy azt az alelnök/főképviseelő és a Bizottság 2021. szeptember 16-i közös közleménye az indiai-

csendes-óceáni térségben folyó uniós együttműködési stratégiáról¹³, valamint az ugyanebben a témában született április 19-i tanácsi következtetések is felvetik; támogatja a régió országaival, különösen Japánnal, a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetségével (ASEAN), Ausztráliával, Új-Zélanddal és Koreával folytatott szorosabb együttműködést; elismeri a régióban folyó intenzív geopolitikai versenyt és területi vitákat, amelyek nagyrészt Kína szomszédaival szembeni növekvő magabiztosságából eredeztethetők; felszólítja az összes felet, hogy tartsák be a nemzetközi jog elveit, különösen az ENSZ tengerjogi egyezményét; hangsúlyozza, hogy hosszú távú stratégiai elkötelezettségre van szükség az indiai-csendes-óceáni térségben, ezért átfogó és stratégiai két- és többoldalú párbeszéd-mechanizmusokat kell létrehozni az indiai-csendes-óceáni országokkal és azok társadalmaival, különösen a hasonlóan gondolkodó országokkal, például többek között Japánnal, Dél-Koreával, Ausztráliával és Új-Zélanddal; hangsúlyozza az indiai-csendes-óceáni térség biztonságának és stabilitásának fontosságát az EU fellendülése és biztonsága szempontjából, tudomásul veszi a régióban kialakuló új partnerségeket, például az Ausztrália, az Egyesült Királyság és az Egyesült Államok közötti háromoldalú katonai szövetség (AUKUS) létrehozását, és sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy ezt a partnerséget alacsony szintű koordináció mellett hozták létre;

66. kiemeli India növekvő regionális és geopolitikai befolyását; hangsúlyozza, hogy fokozott politikai elkötelezettségre van szükség az EU–India partnerség megerősítéséhez és a kétoldalú kapcsolatokban rejlő lehetőségek teljes körű kiaknázásához; megismétli, hogy közös értékeken és az emberi jogok teljes körű tiszteletben tartásán alapuló mélyebb partnerségre van szükség; elismeri, hogy India kulcsfontosságú partner az EU számára, tekintettel a helyzetére és az alapvető területeken betöltött vezető szerepére;
67. kéri, hogy fokozzák és erősítsék meg a latin-amerikai partnereinkkel folytatott együttműködést; úgy véli, hogy a Latin-Amerikához és a Karib-térséghez (LAK) fűződő megerősített kapcsolat rendkívül fontos szerepet játszik az EU globális geopolitikai stratégiájában; hangsúlyozza, hogy az Uniónak meg kell erősítenie az EU és a LAK-országok közötti kapcsolatokat, elsősorban a szabályokon alapuló multilaterális rend védelme érdekében; felhívja az EU-t, hogy használjon fel minden rendelkezésre álló eszközt a LAK-partnerekkel folytatott együttműködés elmélyítésére; sürgeti az EU-t, hogy állítsa vissza a latin-amerikai országok előnyben részesített partneri pozícióját, tekintettel azokra a geopolitikai szereplőkre, akik – különösen a Covid19-világjárvány és az oltóanyagdiplomácia következtében – egyre nagyobb teret nyernek a régióban; felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy határozottabb politikát folytassanak az autoriter rezsimekkel szemben, amelyek hasznot húztak az EU-hoz fűződő kapcsolataikból, és felszámolták, megsértették vagy közvetlenül elnyomták polgáraik jogait és szabadságjogait;

az EU közös kül- és biztonságpolitikája demokratikus felügyeletének, ellenőrzésének és elszámoltathatóságának, valamint parlamenti dimenziójának megerősítése;

68. kiemeli az Európai Parlament különleges hozzájárulását az EU kül- és biztonságpolitikájához parlamenti diplomáciai eszközei, például jelentései és

---

¹³ JOIN/2021/0024.

állásfoglalásai, az állandó parlamentközi szervek sűrű hálózata, a világszerte a tisztségviselőkkel folytatott politikai párbeszéd, valamint a demokrácia támogatására, közvetítésére és választási megfigyelésére irányuló tevékenységei révén; megerősíti, hogy a Parlamentnek teljes mértékben ki kell használnia felügyeleti és költségvetési hatásköreit az Unió nemzetközi szintű döntései során; kiemeli a Parlament demokráciatámogatási programjainak fontosságát, amelyek a harmadik országokban a kulcsfontosságú politikai szereplők bevonásával és a fenntartható demokratikus kormányzás elősegítésével erősíthetik az EU szerepét a világban;

69. hangsúlyozza, hogy a parlamentek közötti politikai és technikai párbeszéd alapvető fontosságú, és azt megfelelően össze kell hangolni a kormány szintű fellépésekkel; ezért az EU külső fellépése egészének hatékonysága és egy elszámoltathatóbb KKBP érdekében hangsúlyozza az összes vonatkozó információ intézmények közötti zökkenőmentes cseréjének fontosságát a KKBP területén, beleértve a bizalmas információk cseréjét is;
70. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyék lehetővé és erősítsék meg az EU külső tevékenységének parlamenti felügyeletét, többek között az alelnökkel / főképviselővel és a Bizottsággal folytatott rendszeres konzultációk révén; hangsúlyozza, hogy ez a felügyelet lényeges szerepet játszik az európai demokrácia megfelelő működésének és a közbizalom elnyerésének biztosítása szempontjából; hangsúlyozza, hogy e felügyelet kiindulási pontként szolgálhat a Parlament KKBP-n belüli intézményi szerepének megerősítéséhez; szorgalmazza a biztonság- és védelempolitika terén a Parlament érzékeny tanácsai információkhoz való hozzáféréséről szóló 2002. évi intézményközi megállapodás¹⁴ helyébe lépő tárgyalások gyors lezárását; szorgalmazza a tagállamok biztonsági és információs szolgálatai közötti koordináció végrehajtását;
71. hangsúlyozza a parlamenti közgyűlések mint az együttműködés és az intézményi párbeszéd színtereinek fontosságát, valamint az európai külügyi fellépéshez nyújtott értékes hozzájárulásukat a bizottságot érintő kérdésekben is, továbbá hangsúlyozza tevékenységük előmozdításának és megfelelő működésük és fejlődésük biztosításának szükségességét; kéri, hogy az Európai Parlament erősítse meg az uniós küldöttségek munkájának felügyeletét az uniós értékek és elvek külföldi képviselése és az uniós érdekek érvényesítésére irányuló törekvések terén, az emberi jogi megközelítés figyelmen kívül hagyása nélkül; kiemeli, hogy az uniós küldöttségeknek rendelkezniük kell az e feladatok hatékony ellátásához szükséges és megfelelő erőforrásokkal és képességekkel;
72. kéri az Európai Parlamentnek a globális Európa és az IPA III programozásában való fokozott részvétele teljes körű kihasználását; üdvözli a külső finanszírozási eszközökről szóló félévenkénti magas szintű geopolitikai párbeszéd bevezetését, amely nemcsak az EU külpolitikai prioritásainak áttekintéséhez, hanem aktív formálásához is kulcsfontosságú eszköz; hangsúlyozza, hogy e geopolitikai párbeszéd célja, hogy a Parlament a Globális Európa és az IPA III tematikus és földrajzi prioritásaira vonatkozóan útmutatást, stratégiai irányítást és iránymutatást nyújtson a programozáshoz és végrehajtáshoz; ragaszkodik azonban ahhoz, hogy a Parlamentnek

---

¹⁴ HL C 298., 2002.11.30., 1. o.

kellő időben és megfelelő részletességgel meg kell kapnia a vonatkozó előkészítő dokumentumokat ahhoz, hogy érdemi ellenőrzést tudjon végezni; kéri, hogy a projektek és fellépések egységes, közös, átlátható nyilvános adatbázisának létrehozásával javítsák a finanszírozási eszközök végrehajtásának átláthatóságát;

73. emlékezteti a Tanácsot a Parlament azon jogára, hogy tájékoztatást kérjen a nemzetközi megállapodásokról folyó tárgyalásokkal és a megállapodások megkötésével kapcsolatos eljárások valamennyi szakaszáról, valamint arra a jogára, hogy megadhatja vagy megtagadhatja hozzájárulását az ilyen megállapodásokhoz; eltökélt szándéka, hogy a Szerződésekben meghatározott hatáskörökkel élve biztosítsa az EU nevében megtárgyalt nemzetközi megállapodások átláthatóságát és demokratikus felügyeletét, valamint 2019. március 28-i ajánlásának¹⁵ megfelelően az Európai Békekeret végrehajtását, többek között a külső fellépések terén meglévő egyéb uniós eszközökkel való kiegészítő jellege tekintetében is;

74. ismét hangsúlyozza álláspontját, hogy legfőbb ideje felülvizsgálni a politikai elszámoltathatóságról szóló 2010. évi nyilatkozatot a Parlament és az alelnök/főképviseelő közötti kapcsolatok ezen alapjának javítása érdekében;

o

o o

75. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanács elnökének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjének, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

---

¹⁵ Az Európai Parlament 2019. március 28-i ajánlása a Tanácshoz és a Bizottság alelnökéhez/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjéhez, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjének a Bizottság támogatásával a Tanácshoz intézett, az Európai Békekeret létrehozásáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatáról, HL C 108., 2021.3.26., 141. o.

11.11.2021

VÉLEMÉNY AZ ALKOTMÁNYÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Külügyi Bizottság részére

a közös kül- és biztonságpolitika végrehajtásáról – 2021. évi éves jelentés
(2021/2182(INI))

A vélemény előadója: Gerolf Annemans

JAVASLATOK

Az Alkotmányügyi Bizottság felkéri a Külügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele az alábbi javaslatokat:

1. megjegyzi, hogy a Covid19-világjárvány geopolitikai hatása és a gyorsan romló biztonsági környezet példátlan kihívások elé állítja az Unió közös kül- és biztonságpolitikáját; hangsúlyozza, hogy az Uniónak javítania kell e kihívásokkal szembeni rezilienciáját, és alapjaiban meg kell vizsgálnia és javítania kell a globális környezet folyamatos változásaira adott válaszai hatékonyságát és gyorsaságát;
2. felszólítja az összes felelős uniós döntéshozót, hogy jelentős mértékben növeljék az EU geopolitikai szerepvállalását; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ezzel egyidejűleg az összes meglévő jogi és szakpolitikai eszközt használják fel az Unió nemzetközi szintén betöltött szerepének megerősítésére; emlékeztet arra, hogy továbbra is az emberi jogokért és a demokráciáért folytatott küzdelemnek kell a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) középpontjában állnia; emlékeztet a Szerződések azon rendelkezéseire, amelyek a Bizottság alelnöke / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelője (alelnök / főképviseelő) hatáskörébe utalják az Unió közös kül- és biztonságpolitikájának irányítását; felhívja a tagállamokat, hogy ismerjék el az alelnök / főképviseelő szerepét a nemzetközi tárgyalásokon; e tekintetben megállapítja, hogy gyakran nem számolnak az alelnök / főképviseelő nemzetközi tárgyalásokba való bevonásával; kiemeli, hogy az alelnök / főképviseelő szerepének nagyfokú elfogadottsága a közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) geopolitikai hatásának erősödését eredményezheti;
3. emlékeztet egyrészt az EUSZ 31. cikke (2) bekezdésére, amely lehetővé teszi a Tanács számára, hogy minősített többséggel hozzon meg bizonyos döntéseket a KKBP területén, másrészt az EUSZ 31. cikkének (3) bekezdése szerinti áthidaló klauzulára, amely a minősített többséggel való határozathozatalra való fokozatos áttérésről rendelkezik a KKBP olyan területeit érintő határozatok esetében, amelyek nem rendelkeznek katonai vagy védelmi vonatkozással, azonban erősítik az uniós szolidaritást és kölcsönös segítségnyújtást válságok idején; hangsúlyozza, hogy az EU-nak reagálnia kell a gyorsan változó globális környezetre, és emlékeztet arra, hogy az

EU ritkán küld határozott jelzéseket harmadik országoknak, különösen az autokrata irányítású, agresszív külpolitikát folytató országoknak;

4. továbbra is szilárdan elkötelezett az Unió és a NATO közötti partnerség mellett, amely továbbra is alapvető fontosságú az uniós biztonságpolitika szempontjából; kiemeli az EU és a NATO közötti stratégiai partnerség megerősítésének fontosságát; ezzel összefüggésben örömmel veszi tudomásul, hogy folyamatban van az év vége előtt benyújtandó új EU–NATO együttes nyilatkozat kidolgozása; felhívja az alelnököt / főképviseletet és a tagállamokat, hogy ragadják meg az alkalmat a megbízható partnerekkel folytatott többoldalú biztonsági együttműködés elmélyítésére, valamint a belső politikákkal való következetesség szavatolására; rámutat arra, hogy az Uniónak addig is felelősséget kell vállalnia, és az érintett belső politikai kereteken keresztül meg kell erősítenie biztonságpolitikáját;
5. sajnálja, hogy az EU és az Egyesült Királyság között nincs strukturált együttműködés a kül-, biztonság- és védelempolitika területén; szorgalmazza a kereskedelmi és együttműködési megállapodás és a kilépésről rendelkező megállapodás teljes körű és hatékony végrehajtását, különös tekintettel a multilaterális fórumokon folytatott globális kérdésekkel kapcsolatos együttműködésre, a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok előmozdítására, az éghajlatváltozásra, a szankciórendszerekre, a nonproliférációra és a leszerelésre, a terrorizmus elleni küzdelemre és a kiberbiztonságra; üdvözli az EU–Egyesült Királyság Parlamenti Partnerségi Közgyűlés létrehozását, és szorgalmazza annak gyors megalakulását és a munka megkezdését;
6. emlékeztet arra, hogy 2020. június 16-án az uniós védelmi miniszterek úgy határoztak, hogy kidolgozzák a biztonság és védelem területére vonatkozó stratégiai irányítót; megjegyzi, hogy várhatóan 2022 elején születik jogi-politikai megállapodás¹⁶; megállapítja, hogy a stratégiai iránytűben komoly lehetőségek rejlenek, és hogy az központi szerepet tölthet be az új európai védelmi stratégiában és a meglévő eszközök fejlesztésében; megjegyzi továbbá, hogy a stratégiai iránytű célja a közös európai „stratégiai kultúra” előmozdítása, arra ösztönözve a tagállamokat, hogy közös értelmezést alakítsanak ki az Európát fenyegető fő veszélyekről, valamint arról, hogy az Unió miként tölthetne be biztonságsszolgáltató szerepkört;
7. felszólítja az összes uniós döntéshozót, hogy erősítsék meg a külföldi, harmadik felek részéről érkező beavatkozás, manipulatív dezinformáció, információmanipuláció és egyéb hibrid fenyegetésekkel szembeni küzdelmet, amelyek aláássák az Unió arra irányuló képességét, hogy megbirkózzon a kihívásokkal és fejlessze és hatékonyan végrehajtsa belső és külső politikáit; megjegyzi, hogy nőtt a Covid19-világjárványhoz kapcsolódó dezinformációs kampányok száma, és hogy egyes szereplők negatív szerepet játszottak e kampányok előmozdításában; hatékonyabb és szorosabb koordinációt szorgalmaz az az EU belső stabilitását veszélyeztető kibertámadások, valamint a migrációt és az energiaellátást fegyverként használó, és ezáltal az EU belső és energiabiztonságát veszélyeztető hibrid fenyegetések időben történő azonosítása és hatékony megakadályozása érdekében; felhívja az összes uniós intézményt, valamint a tagállamokat, hogy korszerűsítsék az e fenyegetésekkel szembeni válaszlépéseket, többek között egy új uniós hibrid eszköztár kialakítása révén, amelynek többek között a

¹⁶ Lásd az Európai Parlament tájékoztatóját:

[https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2021/698057/EPRS_BRI\(2021\)698057_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2021/698057/EPRS_BRI(2021)698057_EN.pdf)

külföldi támadókkal szemben alkalmazott következetes kollektív ellenintézkedéseket kell magában foglalnia;

8. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyék lehetővé és erősítsék meg az EU külső tevékenységének parlamenti felügyeletét, többek között az alelnökkel / főképviselővel és a Bizottsággal folytatott rendszeres konzultációk révén; hangsúlyozza, hogy ez a felügyelet lényeges szerepet játszik az európai demokrácia megfelelő működésének és a közbizalom elnyerésének biztosítása szempontjából; hangsúlyozza, hogy e felügyelet kiindulási pontként szolgálhat a Parlament KKBP-n belüli intézményi szerepének megerősítéséhez; szorgalmazza a biztonság- és védelempolitika terén a Parlament érzékeny tanácsi információkhoz való hozzáféréséről szóló 2002. évi intézményközi megállapodás helyébe lépő tárgyalások gyors lezárását; szorgalmazza a tagállamok biztonsági és információs szolgálatai közötti koordináció végrehajtását;
9. kéri, hogy a Parlament eszközeit aktívan vonják be a KKBP-be; hangsúlyozza, hogy fontos és hiánypótló szerepet játszanak az Európai Parlament demokratizációs programjai – például a Jean Monnet-párbeszéd –, amelyek célja a parlamentek munkájának előmozdítása és megerősítése; emlékeztet arra, hogy valamennyi uniós intézménynek részt kell vennie és együtt kell működnie a demokrácia globális visszaszorulásának ellensúlyozását célzó tevékenységekben, többek között a választási megfigyelés, a közvetítés és párbeszéd, a konfliktusmegelőzés, a Szaharov-díj, valamint a hálózati és a parlamenti diplomácia révén, melyekben a Parlament továbbra is kiemelt szerepet játszik;
10. emlékeztet arra, hogy az Európai Parlamentnek az Európa jövőjéről szóló konferenciára vonatkozó álláspontjáról szóló, 2020. január 15-i állásfoglalásában¹⁷ a Parlament a „Biztonság és az EU szerepe a világban” témát a politikai prioritások közé sorolta; üdvözlí, hogy ennek nyomán, gyakorlati intézkedésként jött létre többek között „Az EU szerepe a világban” kérdéssel foglalkozó plenáris munkacsoport; megjegyzi, hogy a konferencia platformján megjelent hozzászólások jelentős része az EU globális szerepének megerősítését javasolja; emlékeztet arra, hogy az Európa jövőjéről szóló konferencia lehetőségként szolgál a jelenlegi intézményi helyzet megvitatására, és új lendületet adhat az uniós demokráciának; felhívja a konferencia résztvevőit, hogy az e célkitűzés elérését szolgáló összes lehetséges megoldást mérlegeljék.

---

¹⁷ HL C 270., 2021.7.7., 71. o.

INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	9.11.2021
A zárószavazás eredménye	+: 17 -: 2 0: 5
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Gerolf Annemans, Damian Boeselager, Fabio Massimo Castaldo, Włodzimierz Cimoszewicz, Gwendoline Delbos-Corfield, Pascal Durand, Daniel Freund, Esteban González Pons, Giuliano Pisapia, Antonio Maria Rinaldi, Domènec Ruiz Devesa, Jacek Saryusz-Wolski, Helmut Scholz, Pedro Silva Pereira, Sven Simon, Antonio Tajani, Guy Verhofstadt, Loránt Vincze, Rainer Wieland
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Gunnar Beck, Angel Dzhambazki, Alin Mituța
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (209. cikk, (7) bekezdés)	Stelios Kympouropoulos, Ljudmila Novak

**NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁGBAN**

17	+
ID	Gerolf Annemans, Antonio Maria Rinaldi
NI	Fabio Massimo Castaldo
PPE	Esteban González Pons, Stelios Kypourouopoulos, Ljudmila Novak, Sven Simon, Antonio Tajani, Loránt Vincze, Rainer Wieland
S&D	Włodzimierz Cimoszewicz, Giuliano Pisapia, Domènec Ruiz Devesa, Pedro Silva Pereira
VERTS/ALE	Damian Boeselager, Gwendoline Delbos-Corfield, Daniel Freund

2	-
ID	Gunnar Beck
THE LEFT	Helmut Scholz

5	0
ECR	Angel Dzhambazki, Jacek Saryusz-Wolski
RENEW	Pascal Durand, Alin Mituța, Guy Verhofstadt

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás

INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	10.12.2021
A zárószavazás eredménye	+: 46 -: 9 0: 11
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Alviina Alametsä, Alexander Alexandrov Yordanov, Maria Arena, Petras Auštrevičius, Traian Băsescu, Anna Bonfrisco, Reinhard Bütikofer, Fabio Massimo Castaldo, Susanna Ceccardi, Włodzimierz Cimoszewicz, Katalin Cseh, Tanja Fajon, Anna Fotyga, Michael Gahler, Sunčana Glavak, Raphaël Glucksmann, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Márton Gyöngyösi, Sandra Kalniete, Maximilian Krah, Andrius Kubilius, David Lega, Miriam Lexmann, Nathalie Loiseau, Antonio López-Istúriz White, Lukas Mandl, Thierry Mariani, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Francisco José Millán Mon, Gheorghe-Vlad Nistor, Urmas Paet, Demetris Papadakis, Kostas Papadakis, Tonino Picula, Manu Pineda, Giuliano Pisapia, Thijs Reuten, Jérôme Rivière, María Soraya Rodríguez Ramos, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Jacek Saryusz-Wolski, Andreas Schieder, Radosław Sikorski, Jordi Solé, Sergei Stanishev, Tineke Strik, Hermann Tertsch, Hilde Vautmans, Harald Vilimsky, Idoia Villanueva Ruiz, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers, Isabel Wiseler-Lima, Salima Yenbou, Željana Zovko
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Özlem Demirel, Assita Kanko, Michal Šimečka, Mick Wallace
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (209. cikk, (7) bekezdés)	Deirdre Clune, Charles Goerens, Maria Noichl, Bettina Vollath

AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA

46	+
NI	Fabio Massimo Castaldo, Márton Gyöngyösi
PPE	Alexander Alexandrov Yordanov, Traian Băsescu, Michael Gahler, Sunčana Glavak, Sandra Kalniete, Andrius Kubilius, David Lega, Miriam Lexmann, Antonio López-Istúriz White, David McAllister, Lukas Mandl, Vangelis Meimarakis, Francisco José Millán Mon, Gheorghe-Vlad Nistor, Radosław Sikorski, Isabel Wiseler-Lima, Željana Zovko
Renew	Petras Auštrevičius, Katalin Cseh, Charles Goerens, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Nathalie Loiseau, Urmas Paet, María Soraya Rodríguez Ramos, Hilde Vautmans
S&D	Maria Arena, Włodzimierz Cimoszewicz, Tanja Fajon, Raphaël Glucksmann, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Giuliano Pisapia, Thijs Reuten, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Andreas Schieder, Bettina Vollath
Verts/ALE	Alviina Alametsä, Reinhard Bütikofer, Mounir Satouri, Jordi Solé, Tineke Strik, Salima Yenbou

9	-
ID	Maximilian Krah, Thierry Mariani, Jérôme Riviére, Harald Vilimsky
NI	Kostas Papadakis
The Left	Özlem Demirel, Manu Pineda, Idoia Villanueva Ruiz, Mick Wallace

11	0
ECR	Anna Fotyga, Assita Kanko, Jacek Saryusz-Wolski, Hermann Tertsch, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers
ID	Anna Bonfrisco, Susanna Ceccardi
PPE	Deirdre Clune
S&D	Maria Noichl, Sergei Stanishev

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás